

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

PIK XII. Ч. 5 (565).

СЕРЕДА, 29 СІЧНЯ 1936.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 29th, 1936. No. 5 (565). VOL. XII.

ДФЄ в Алберті відбула успішну річну конвенцію

Фармери Алберти формують локальні бойові товариства

ТВОРЯТЬ НОВИЙ МАСОВИЙ РУХ, ЩОБ ВИБОРТИ ВІД ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО УРЯДУ НАСІННЯ І ПАШУ

Флет Лейк, Алта. — Фармери шкільного дистрикту Бен-тлі Лейк, яким град вбив збіжжя минулого літа, започаткували новий рік тим, що зорганізували у своїй місцевості Фармерське Прогресивне Асоційшн. Негативні потреби фармерів, як пожива, одяг, паша для худоби і насіння є тими питаннями, кругом яких фармери об'єднуються.

В муніципалі Доріє реліф є невідстрочуваний, а одягу муніципал зовсім не видає фармерським родинам. Фармерська родина, яка складається з 8 осіб, дістає \$8.50 місячно на своє життя.

Ситуація відносно паші для худоби є дуже серйозна, бо в околиці зовсім не можна її дістати. Фармери не мають

готівки, а в багатьох випадках їхні коні такі виголоджені, що не можуть возити пашу по 40 і більше миль. До того, хто потребує насіння і паші, тому кажуть підписувати моргедж.

Делегація, яку обрано на масовий мітинг, на якому було понад 130 фармерів, пропонувала місцевій муніципальній раді умірковану скалку реліфу, яку начеркнуло Фармерське Прогресивне Асоційшн. На основі цієї скалки одна особа мала б діставати \$8 місячно реліфу, а родина, що складається з 6-ох осіб, \$15 місячно. Муніципальна рада ухвалила резолюцію, якою вимагається, щоб уряд негайно вислав свого інспектора і зацікавився фармерами, які потребують реліфу.

БОЙОВИЙ ЧЛЕН ШКІЛЬНОЇ РАДИ НЕ ТРАТИТЬ СЛІВ НА ПУСТИЙ ВІТЕР

РОБИТЬ ВНЕСОК В ШКІЛЬНІЙ РАДІ, ЩОБ ПІДВИЩИТИ ПЛАТНІЮ УЧИТЕЛЯ З \$400 НА \$550 РІЧНО

МекКейг, Саск. — В. Магус, бойовий фармер, якого недавно тому вибрано до місцевої шкільної ради, не любить тратити часу на марніці. Зараз таки після виборів Магус зробив внесок в шкільній раді, щоб піднести платню учителя з \$400 на \$550 річно, бо учитель має родину й ніяк не міг вижити з попередньої мізерної платні.

Магус вишов шкільним тростем через акумуляцію, коли бувший трост відмовився кандидувати, бо не бачив виглядів на те, щоб бути вибраним. Тутешні події вказують на те, що фармери цієї околиці починають цікавитися рухом за об'єднаний фронт.

Бувший шкільний трост є членом місцевої муніципальної ради. Він вимагав реліфу від уряду фармерів і цей мусів йти до сусіда і просити, щоб

позичив йому м'як, аби жінка могла спекти трохи хліба для дітей. Коли мука знов минулася, фармер ще раз пішов до радного по реліф, але радний навіть говорити з ним не хотів. Тоді Магус взяв справу у свої руки і виборов для фармера реліф на \$6 і дещо одягу для його дітей і жінки.

Муніципальна рада чомусь криється зі своїми засіданнями перед фармерами. Від минулої весни, коли фармерів примусили її дати додатковий реліф і насіння, майже ніхто не знає, коли має відбутися муніципальний мітинг. Видно, що радні муніципалу не хочуть, щоб фармери приходили на їхні засідання. Але фармери поведуть масову акцію й примусять муніципальних урядників проголосувати мітинг наперед, щоб фармери могли на них приходити.

ЗАПРОТЕСТУВАЛИ ПРОТИ ДЕПОРТАЦІЇ РЕДАКТОРА ФАРМЕРСЬКОЇ ГАЗЕТИ

Спенд, Алта. — 22 грудня відбувся тут масовий мітинг, на якому було понад 100 місцевих фармерів і робітників. Існує тут привілейований односторонній закон, який забороняє депортувати до Німеччини Альфреда Миллера, редактора фармерської газети "Продюсерс Звонк".

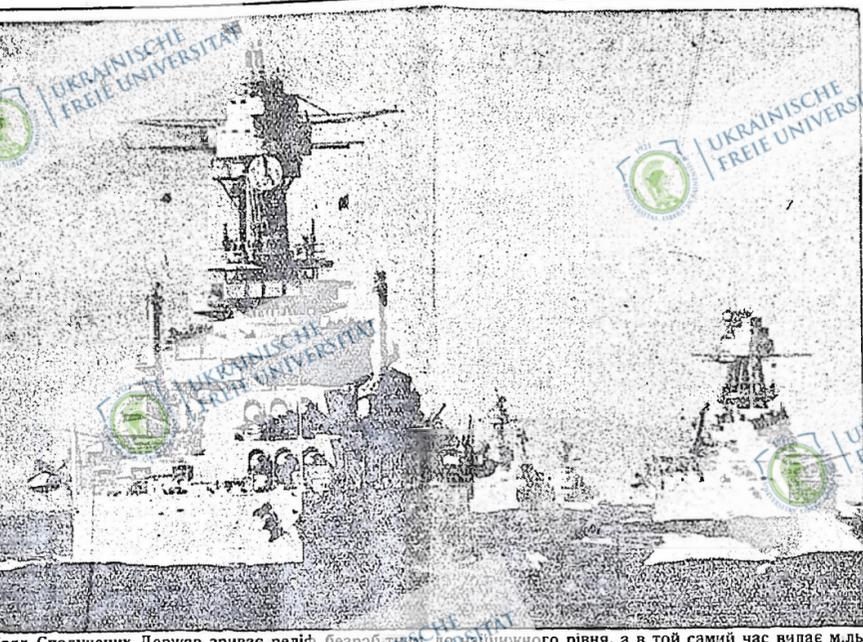
Ця газета вивела героїчну боротьбу за інтереси американських фармерів, які в наслідок кризи й шаленого висиску капіталістами, опинилися в критичному положенні. Тому уряд Рузвельта арештував і редактора Миллера і хоче тепер депортувати до Німеччини, де його чекає можливість вступити в фашистський партійний

В резолюції говориться, що теперішня економічна криза, звичайно і стихійні нещастя звели тисячі американських фармерів до неможливого стану. Не дістаючи вистарчаючого реліфу від уряду, фармери мусять зводити боротьбу за своє існування.

Одиноким "прившном" Миллера, говориться в резолюції, було те, що він старався організувати фармерів для їхньої власної оборони. За це уряд Рузвельта арештував його і хотів депортувати до країни, уряд якої навіть свої "криваві" репресії на ситуації і мордування американських і робітників "фашистів".

Тоді резолюція вислано до американського уряду.

"ВУЙКО СЕМ" ЗБРОЙТЬСЯ ДО НОВОЇ ІМПЕРІАЛІСТИЧНОЇ ВІЙНИ

Уряд Сполучених Держав зриває реліф безробітним до останнього рівня, а в той самий час видає мільйони доларів на зброєння. Ось воєнні пароплавні морського флоту на водах Тихого океану на маневрах.

Юнайтед фармерс оф Алберта не відступлять від політики

ДЕЛЕГАТИ ОДНОГОЛОСНО ДОМАГАЮТЬСЯ СКАСУВАННЯ ГАНЕБНОЇ 98 СЕКЦІЇ КАРНОГО ЗАКОНУ КАНАДИ

Едмонтон, Алта., 24 січня. — Делегати на річну конвенцію Юнайтед Фармерс оф Алберта, що відбулася минулого тижня в Едмонтоні, відкинули резолюцію, яка взивала, щоб відступити від всякої політичної активності. В мужеській секції ЮФА було 15 голосів за резолюцією, а жіноча секція, яка мала свою окрему сесію, резолюцію відкинула одноголосно.

Відкинення резолюції означає, що фармерська організація, яка була при владі в Алберті через 14 років аж до серпня 1935 року, коли до влади прийшла партія соціального кредиту, буде продовжати свою політичну активність як автономна організація в Кооператив Камонвелт Федерейшн. Як би конвенція була вирішила відтягнутися від політики, тоді політична машина ЮФА була б передана Сісієф.

Зтримуючи свої реперішні статуси, Юнайтед Фармерс оф Алберта будуть продовжати: 1. Освітню працю ЮФА як економічної групи. 2. Політичну діяльність. 3. Будування кооперативних товариств для користі фармерського населення.

ЮФА МАЛИ ПРЕДСТАВНИКА НА КОНВЕНЦІЇ ЛФЄ

Едмонтон, Алта. — Офіційно репрезентуючи Юнайтед Фармерс оф Алберта на конвенції ЛФЄ, що тут відбулася Кричлов висловив своє задоволення з того, що йому дано волеження з боку на конвенції. Він сказав, що цей крок, на його думку, є кроком до організаційної злуки між двома фармерськими організаціями.

Кричлов заявив, що не повинно бути ніяких перешкод на дорозі до злуки цих двох фармерських організацій. Він висловив надію, що на річній конвенції ЮФА буде дана нагода представити свої реперішні статуси братній привіт.

ФАРМ. КООПЕРАТИВНИЙ РУХ В АМЕРИЦІ

Омага, Небраска. — Щонайменше одна фармерська кооператива в Спол. Державах спільно розростається. Коли фармери, які були членами Фармерс Юніон в Едмонтоні, планували побудувати великий кооперативний будинок за \$140,000, то для цього цей план видавався тоді надто амбітним. Але кооперативний бізнес так розрісся, що головний кооперативний склад який побудовано минулої весни, показався замалим.

1914 року Фармерс Юніон організувала Небраска Кооператив.

РІЗНІ ФАРМЕРСЬКІ ГРУПИ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ ДОВКОЛА ПРОГРАМ ІНЕГАЙНИХ ДОМАГАНЬ

Вестрайт, Алта. — Делегати Юнайтед Фармерс оф Алберта, як також члени партії соціального кредиту взяли участь разом з кількома відділами Ліги Фармерської Єдності в мітингу, що тут недавно відбувся. На цій мітингу присутні спільно начеркнули програму з шість точок, щоб її представити на дистриктовій конференції ЛФЄ в Едмонтоні. Мітинг був відкритий для всіх фармерів, які бачили вартість участі в параді, який відбувся в Точкі, де він присутній

ЛФЄ готова зліквідувати свої відділи, щоб добитися єдності

КОНВЕНЦІЯ РІШИЛА КООПЕРУВАТИ З ГРУПАМИ СОЦІАЛЬНОГО КРЕДИТУ, ЯКІ БАЖАЮТЬ КРАЩОГО ЖИТТЯ

Едмонтон, Алта. — Четверта річна конвенція Ліги Фармерської Єдності, яка закінчилася в Едмонтоні 21 січня, схвалила резолюцію, щоб злучити всі свої сили з Юнайтед Фармерс оф Алберта в кожній місцевості, де існують відділи ЮФА, і так скоро, як лише буде можливо, організувати в товариства неорганізованих фармерів

Конвенція висловила своє бажання втримати і зміцнити групи соціального кредиту, де тільки існує рух соціального кредиту, не в опозиції до ЛФЄ, ані для пропаганди теорій соціального кредиту, але для того, щоб зміцнити рух прихильників соціального кредиту, які щиро намагаються вибороти для всіх трудящих більшу покупку силу і краще життя, як також для того, щоб реакційний і фашистський рух не зарював рядових членів соціального кредиту, але щоб можна було позискати інна сторону найбільш прогресивного руху, яким може бути організація Юнайтед Фармерс оф Алберта.

В. Е. Виггинса і Дж. Дж. Середу, всераєвого і провінціального секретарів ЛФЄ, обрано делегатами на річну конвенцію Юнайтед Фармерс оф Алберта, де вони пропонували пропозицію для дискусії. Провісний секретар ЛФЄ вислав листа до конвенції ЮФА, зазначаючи, що ЛФЄ не буде ставити ніяких перешкод відносно злуки навіть тоді, як би ця справа вимагала розв'язання відділів ЛФЄ в Алберті.

Це була перша конвенція ЛФЄ, на якій ЮФА мали свого офіційного представника в особі Кричлова, якому дано нагоду промовляти. В. Е. Виггинс буде промовляти на річній конвенції ЮФА.

КОНВЕНЦІЯ ЛФЄ ЗАПРОТЕСТУВАЛА ПРОТИ НОВОГО ШКІЛЬНОГО АКТУ

ПОПРАВКА ДО ШКІЛЬНОГО ЗАКОНУ ЯВЛЯЄТЬСЯ НАСТУПОМ НА ТЕПЕРІШНІ ПРАВА ШКІЛЬНИХ ТРОСТІВ В АЛБЕРТІ

Едмонтон, Алта. — 39 делегатів Ліги Фармерської Єдності в Алберті, зібрані на конвенції 21 січня, підняли протест проти пропонованого нового шкільного закону, який вже переведено в життя в двох місцевостях Алберти, злучуючи шкільні дистрикти в один великий дистрикт.

Делегати гостро заявили за тим, щоб не порушувати теперішні привілеї, які мають шкільні ради на фармах. Права шкільних рад треба не лише втримати, але й поширити на них, а не звужувати, як це стається тоді, коли новий шкільний закон буде переведений в загальну практику.

ДОМАГАЮТЬСЯ, ЩОБ ДОМІНІАЛЬНИЙ УРЯД ЗВЕРНУВ ПОДАТКИ ВІД ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ

Четем, Онт. — На недавньому мітингу фармерів, що відбувся в тавинні Довер, ухвалено резолюцію, яка домагається, щоб домінальний уряд звернув фармерам всі ті роки, які вони заплатили в формі податку за цукор з цукрових буряків. Онтарійські фармери, що рослять цукрові буряки, платять за податку від 100 фунтів цукрових буряків. На мітингу рішено створити локаль Онтарію Шугер Біт Гроверс Асоційшн.

Досі зроблено в цій околиці досить добрий прогрес в організуванні фармерів, які є вповні залежні від фабрикантів цукру, яким вони доставляють цукрові буряки.

Досі фармери могли послати свої буряки для тестування в домінальній лабораторії. Але тепер домінальний уряд не хоче більше тестувати буряки і каже фармерам, щоб вони посідали буряки для тестування до компанійних лабораторій. А компанії тестують буряки так, аби мати з них якнайбільшу користь.

Власники фабрик роблять величезні зиски на цукрових буряках. Один фармер заявив на мітингу, що він знає одного чоловіка, який тому два роки чинив за \$290 шерів в компанії а цього року відпродав їх за \$900. В той сам час фармери, які рослять цукрові буряки, ніяк не можуть звести кінців до купи.

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

РОДИНА МАРТИНОВИХ

ПОВІСТЬ

(Продовження).

Заремба іронічно всміхнувся.

— Ну що ж, давайте віддамо ворога до суду. Я не забачую. — Грав очима, бровами, глузував. — У мене немає такої певності, що Люда Мартинова сидить тут, як невинна голубиця. Хто знає, може це її справа!..

Люда спалахнула.

— А може й сам Заремба-Павловський!.. — гукнула.

Тоді попрощався Татаєв.

— Товариші, ми зібралися не для того, щоб сперечатися і ображати один одного. Шкідництво це чи нехлйство — ми сказати не можемо. Чому? Та тому, любі товариші, що в бригаді нашій панувала цілковита знеосібка. Власне й бригади не було. Були слюсарі, що одноразово ремонтували кілька паровозів. Хто що робив? Невідомо. Бригадира теж не було. Майстер давав завдання всім вам гуртом. Ось і розбері тепер, хто винен, а винуватець, безумовно, єсть. Не святий дух приніс такий випадок, безперечно, не дрібний випадок, як намагалися довести Заремба-Павловський.

— Авжеж, товариші, — підвівся обурений Маркел Іванович. — Дрібний випадок? Гарне діло! Можна дати довідку? Знаєте, що могло трапитися? Могло на швидкому ході витиснути покритку циліндрові. Ось що. Ну, і в наслідок цього поламали всю рухову систему паровоза.

Винуватця не виявили. Але випадок цей розкрив неподобства в ремонтному цеху, навч довів усім, до чого може призвести знеосібка.

Після зборів Заремба підійшов до Люди:

— Ти сьогодні вирішила напосісти на мене?

— Як?

— А так. На зборах проти мене виступила...

— А хто мені має називати, проти кого виступати, чи не ти?

Слюсар ляскаво похитав головою:

— Ех Людо, Людо. Горда ти дівчина й гаряча. Молода ще дуже. Хто тепер може шкодити? Та я не про це. Хочу попрощати тебе — не пішла б зо мною на кіно? Га? Людо! Підемо?

Дівчина бачила його схилене до неї смагляве обличчя. Настридивий який, невгамовний. Спокою не буде. В кіно? Ні, вона не хоче йти з ним нікуди.

А звідкілься, з глибини знову, як і колись раніше, здіймалася думка: а чому б і не піти? Він аж ніяк не схожий на вайлуватого Борисчука. Стрункий такий, моторний... Піти?

— Чому ж тобі, товаришу Заремба, хочеться піти вдвох? Ну й іди сам, коли охота побачити гарну картину.

— Тебе охота бачити, — вимовив тихо, вбираючи в себе її очі. — Тебе, Людо.

21

Ірина Котровцева-Гай повернулася від Гордія Мартінова наче в якомусь моторошному тумані. Як прийшла, сіла на ліжко, не роздягаючись, не скидаючи ботів. Краще б він вигнав, плюнув на неї, образив...

Жінка в десяте пригадувала вираз його обличчя, коли він говорив:

— Я розумію вас, Ірино Аркадьєвно. Ви сказали: "Я прийшла до вас". Але такі похвалливі вирішення в результат певних емоційних зрушень. І коли ви завтра подумаете над цим, можливо, що ви зміните свій намір. Розумію, розумію... Поле, самотність. Але навіть тоді, коли ви все це гаразд обміркували, то хто зна, чи можна вважати ваш вибір за вдалий. Ви згадали тут, правда, в дуже іронічному тоні, про різницю мови двох класів. Бачите, я не визнаю скороминучих зв'язків, бо саме тому вони й скороминучі, що двоє розмовляють іншими мовами. Ви розумієте, що я маю тут на увазі. Ви сказали — "я насамперед жінка". Може, треба було б сказати: "я насамперед твій друг і спільник в роботі". Ви бачите, що...

Він на мить замовк, підшуковуючи потрібного слова:

— ...що ви трохи помилились адресою — так, як колись помилилися я, шукаючи вас... — додав тихим і глухим голосом.

Так, вона помилилася, звернулася на іншу адресу. Вона картала себе, ненавиділа. Читав нотацію, почав як дівчинку. І вона слухала...

І не могла собі простити — чого пішла? Чи ж любові? Чи, може, відчуття старості, духовного занепаду, самотності штовхнуло її до того, що колись кохав її, що тепер має такий блискучий ореол слави — колишній сирій студентик Гордій Мартінов.

Ні, в неї не було любові. Зненависть і пекучий сором заливав шкелі. Зненависть до сірогокого лікаря-експериментатора в твердих кам'яних підборіддях.

Вона так яскраво бачила це підборіддя, наче ось тут воно, зараз у неї перед очима. Ніби з сірого волохатого туману плив його голос — краще б він вилетів, вдарив її в обличчя...

Сиділа на ліжку, шепотіла щось безтимишми губами. Ха-ха, знайшла куди піти! Та він же хірург, він розтинатиме її серце, мозок. Душу розтинатиме... Чемно відмовився від неї...

Скрипіла зубами. І враз схоплювалася, прислухалася. Що? Думаєш, прийде? Слідом за тобою прибіжить? Роздумай! Навіщо він тобі? Навіщо?

І враз наче хтось схопив і стиснув у жменю серце. У двері стукіт — спочатку нерішучий, тихий, потім сильніший. Ірина метушлася. Їй здавалося, неї ось-ось зупиниться віддих. Схопилася за груди руками. "Чого? Що зо мною?" — майнула десь думка.

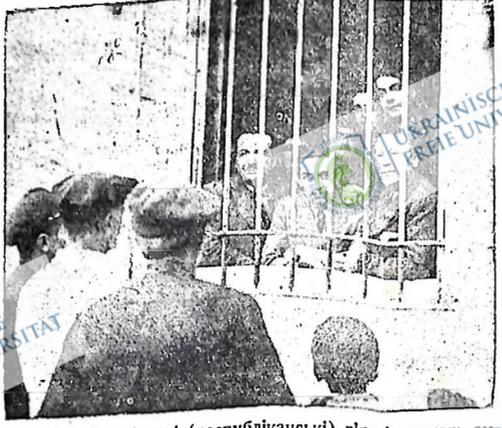
Почула за дверима — хтось кахкає у дуниці, сиріманно, тиженько... Він? Невже прийшов Гордій Мартінов? Ні, це непотрібно, непотрібно...

Хто там? — гукнула шокани, понарядивши убрання. Тут Ірина Аркадьєвна Котровцева-Гай?

Яксь знайомі, напізнавані нотки виймали у тому глухому голосі за дверима. Вже опанувала себе. Повернула в цілісні кляч.

— Заходьте. Остовпіла, витановилася Заремба. Стоїть перед нею високий, стрункий, у шкурчатиному піджаку, в чоботях, не скидаючи руді шапки. Ірина перна огоньталася.

— Драстуйте, — привіталася. — Ви з далекої дороти? Він, розуміючи, кинув голубий погляд.

Грецькі політичні (республіканські) в'язні чекають амуніції, яку приносив король. За гратами в першому ряді — Н. Тарадакі, братанич Венізелоса, Т. Лавантіс, бувший міністр комунікацій і М. Чанотіс, який був свого часу губернатором грецької провінції.

— Не сподівалась, Ірино? Ти мабуть... пам'ятаєш іще старе? Гнівалася на мене?.. Бачиш, такі обставини. Ну, та хай потім поясню... Ой, Ірино, як ти змінилася!

— А ти? — вдивлявся у колись рідне обличчя, намагався відшукати колишні знайомі риси. — Змінився, Левку. Дуже змінився. Але очі твої залишилися — по очах відразу ж і визнала.

— Ірино, скільки років минуло! Скільки років! А мені здається — все це наче вчора було.

Він сидів на стільці, розглядав маленьку кімнатку. Ірина відчула раптом, як тісно в ній — прийшла людина й заповнила собою невеличку просторинь між чотирьох стін. Його голос бився б низьку стелю.

— Отже, приїхав додому?

Заремба посміхнувся на це питання. Блиснули білим осяклом зуби.

— Додому? А хіба я маю який дім? Свій дім ще треба завоювати.

Він глянув на неї. Ірина зрозуміла.

— Алеж... ти залишив своє хоробре військо за кордоном.

Відчув нашішку. Ніздрі затремтіли, але сказав спокійно:

— Військо прийде тоді, коли в фортеці ми зробимо пролом із середини.

Ірина вже не могла далі працювати разом з Гордієм. Їй важко було бачити його спокійне обличчя, сірі холодні очі — вона ненавиділа кожний його рух. Їй здавалося, що він затаїв здивоване запитання — "що вам треба від мене, громадянко?"

Заремба влаштував її за допомогою Ковічки в конторі депа. Хоч і не любила цієї роботи, нудилася, але треба ж було щось робити...

Переїхала на квартиру до Левки — почали вкупі жити. Створилася ілюзія колишніх півзабутих днів, але в розквітлій достійній жінці Заремба не визнавав тепер колишньої зеленоокої дівчини в чобітках. Ірина металася, він не міг зрозуміти її химерних поривів. Іноді вона вимагала від нього негайних, рішучих дій, хотіла, щоб сьогодні вже було видно реальні наслідки роботи над "проломом фортеці", як висловився колись Заремба. Вимагала з шалом у зелених затуманених очах, з піною на губах. І коли приходила до себе, — вся знічувалася, робилася млявою й мовчазною.

Розуміла, що Зарембова діяльність дасть результати тільки після певного часу і не могла вимагати цього сьогоднішнього. Незабаром зробилася тихою, апатичною. Левку дивувалося цій зміні. Спитав одного разу. Вона махнула рукою і враз зайшлася химерним смішком. Губи її тремтіли.

Заремба злякався — що з нею? Почав заспокоювати, малював перед нею картини майбутнього.

Вона здивовано глянула на нього. Ніколи не чула таких ширих, мрійливих слів.

— Левку, не мороч голову.

Від відсахнувся.

— Ти не віриш?

— Не вірю. Карта побита, мій голубе, мій хоробрий лицарю. Амба!

Холод світився в зіницях. Вираз очей — жорстокий, безпощадний.

— А ти хіба ще віриш? Дурнику, комедіанте! "Проломи фортецю"... Ха-ха-ха... Спробуй... Адже це так легко зробити! Є чудовий засіб: розбітись і головою об мур!..

Він схопився. Ніздрі йому роздувалися. Бігав по кімнаті, як звір.

— Значить... По твоєму виходить, що треба сидіти, склавши руки? Слюсарем померти? Так, чи що? Ти думала над цим? Слюсарем? Левонтій Заремба — слюсар із депа. Ха-ха, яке безглуздя! А там, у метку, радгосп. Господарюють на моїй землі... Та й ти, хороша, забудь батькову смерть. А де ж твоя помста, Помста де, питаю? Ягничка! Невже так і помирає, не тринувши з гармати?

Моді ти наче гедзь який кусав — лігала, мов на крилах, жадала діяльності, цікавилася Левковими справами в депі. Він її розповідав децю, вона обурювалася з "дрібниць".

— Паровози, підшипники... Яка дурниця! А де діло, де? Широкий план боротьби, розроблений у всіх деталях?

Заремба пояснював, що всі "дрібниці" насправді дошкульно б'ють по транспорту, розкитуючи його.

Вона не вгадалась:

— Оце ти знеш "тримнути з гармати"? Паровози пеувати? Букве? Ха-ха... Це все рівно, що бджолине жало для слона...

— Жало? Ні, я маю стріли в гараті. Дико палав чорними пронизливими очима. Ірино, і дочекаєш. Дочекаєш!

Він порив, піднесений так сам швидко минало, як і з'являлось. Вона чекала якогось "великого діла", її хотіла зробити щось таке, щоб здригнулася мури тієї фортеці, що про неї говорив Заремба. І, почувачи безсилля, сама розуміла, що Левонтій має рацію — треба чекати.

Але чекати так само не мала сили.

Маркел Іванович, в жилеті, ходив по кімнаті, закладивши ліву руку. Яскраво світила електрична люстра. Білі фарби на високих віках надавали вігачній загінності приміщення вигляду.

На лутках стояли горшки з квітами. Маркел Іванович сам старанно їх поливав, обривав зайві листя, переносив на соціальний бік. На полиці в комірчині у нього лежали конверти з насінням. На кожному напис: "резеда", "красоля", "півонія", "нарциси", "левко". На весні марив старий улаштувати перед будинком великі клумби з квітами. Уже навіть договорився про це з комендантом будинку.

Шаркає старий машиніст блискучим нашоеним паркетом, думає. Дума засіла в голові міцна, вперта. На долів'яці плоснило мозок, а може й на роки — хто знає? Увійшов Гордій.

— Що, тату? Як справи? Роботка, роботка. Живемо разом, а наче й не бачимо один одного. А так, так, тату. Так і треба. Мартінові працюють з ранку до ночі. Байдиків не б'ють.

Він обняв батька за плечі.

— Тобі тату, час уже й спочити. Га?

Чекаво зазирнув у вічі. Маркел Іванович удавано насупився.

— Спочити? На могилу натякаєш? Набрид? А, так, так, там я спочину. Але тут, на землі — ні. Тут не хочу спочинати. Не маю права. Доки ще рухаю ногами й руками, маю дзуськи, робитиму!..

— Чудний, тату. Про яку могилу гомониш? Я кажу, що ти вже старий. По закону маєш право на відпочинок. От що.

— Я старий? — здивовано підняв угору брови. — Та звідки це ти? Ну, Гордію, Гордію... От тобі й хірург! Не можеш відрізати молодого від старого. Та я ж, можна сказати, розцвітаю, а ти мене старієш акаєш. Ну, хіба це гаразд? Гаразд, питаю? Хіба можна в наш час старіти? Скажи, сину. Можна? От тобі слово й е!

Смуток ховався йому в очах. І вже тихо, журливо:

— Гордію, от ти все про свою науку розповідаєш. Сам знаю, що це велика сила. А от скажи, чи немає яких ліків від старості? Щоб додати людині життя, років на п'ятдесят. Ну, хоч на сорок. Я згодний і на сорок. Омолодіння? Знаю, та це ж не надовго. А мені, знаєш, дуже хочеться пожити ще, побачити час, коли на всій землі зміниться життя. Ну от, коли не буде вже капіталізму в жодній країні, коли навіть людина зміниться — не так думатиме, як зараз, вчинки її будуть інші...

— Таких засобів наука ще не знає, тату. Але вона вже твердо ступила на цей шлях. Згадай, тату. Ми вже можемо, наприклад, оживляти окремі організми. Голову собаки, руку, вуха, серце. Це вже окремі ланки проблеми — як продовжити вік людини, дати йому зайві п'ятдесят — сто років...

— Так він швидше там, не спить. Не хочеться вмирати. Цікаво, як воно буде на землі через п'ятдесят років. Ну, паровозів, звітно, не буде. Мій С' в музеї стоятиме. Аеропозиди, а потім — оцей останній винахід — поїзд на шарах. Здадуть паровози в архів. Здадуть. А зараз ось... Не дає спокую думка...

Він глянув на сина — казати чи ні?

— Кажі, тату, кажи. Яка там у тебе думка?

— Та ось така, знаєш, історія. Винахідників до нас зобитись. На старість.

Гордій лукаво посміхнувся.

— Чи не депелин, бува, хочеш збудувати? Отакий, скажемо, як зробив онучок твій Вова?

— Ні, я без жартів, Гордію.

Блакитні очі в старого машиніста потемніли. На лобі збіглося зусір'я глибоких довгастих зморщок.

— Без жартів кажу. У нас, бачиш, на паровозах дуже часто псується жарові труби. Не подаси своєчасно вугілля, котосники оголилися, пройшло холодне повітря, ну й амінь — потекли труби. А тоді ремонт, паровоз робиться інвалідом, тимчасом вибуває із строю. Скільки псується таким чином машин — не перелічеш. Особливо зимою, в морози.

— Ну?..

— От тобі й "ну"! Хочу я щось таке придумати, щоб не проходило повітря. Таку механіку треба влаштувати, щоб вона оберігала труби від протікання. Адже єсть у нас на паровозі контрольні пробки, що попереджають вибух котла, коли машиніст, буває, прогавить. Щось і тут треба придумати. Мізкую, сину. Серце болить за поповані паровози. В копійку влітає нам ремонт.

У передпокої дзвінок. Прийшла Люда. Гуляла десь. Витирала каблуки на дворі відліга, місцями грязюка. Березень робить нерви, несміливі кроки.

Батько відразу ж упізнав по обличчю дочки, що вона в хорошому, нестримно-радісному настрої. І не помилився. Люда влетіла, як вихор, чмокнула на льоту батька, ляпнула по плечу Гордія.

— Теля обізвалось! Держіть! За хвіст хапайте! — жартував Гордій. Сестрин настрій передався і йому. — Людо, ти така справжнє теля. Ну, хто ж так бігає? Неблагопристойна ти дівчинка!

Люда метушлася, грюкаючи дверима, і нарешті затихла в кімнаті.

Вона таки пішла того вечора в кіно. Левонтій Заремба був стриманий, чемний. Вони сиділи поруч в темній залі перед зарочаним екраном. Люда почувала, як обережно її туго тримав її Заремба за лікоть. Було гарно від того стискання, все було, як в тумані. Який фільм шов — питайте, дівчина нічого не бачила. Вона пам'ятала тільки окремі уривки, окремі епізоди. Все їй здавалось чарівним, прекрасним. Музика була якась особлива — бурхливо-радісна, солодка, триповна. Музиканти наче винили міцного чорного вина. А може... може вона, Люда, випилася?

Дівчина впала на стілець. Долонею терла собі лоба, наче намагалася пригадати все те, що було півгодини тому. За дверима — батьків крок. Човгають черевники, батько ходить і думає.

Люди здавалось, що вона й досі сидить в темі, поруч неї смаглявий Заремба. Що він шепоче їй, хіба не однако? Нічого не почуєш за цією музичною, наче хвилі легкі, туманні гойдаються й пливачуть певілою куді.

Він провів її до сандвичних дверей квартири. І тут вона раптом побачила близько близько біля свого обличчя його ніс, губи, очі... Серце застудало тривожно, як спіймана миша, заметалося з кутка в кутку. Та він уже цілував її в губи, затиснувши в широкі долоні дівочу голову. Люда зробила дуселки відштовхнути його, вирватись. Руками вперлася в груди. Та де там! Хіба ж можна подужати його? І вона затихла, зліпилася. Це зчулася, коли відповіла на поцілунок.

(Далі буде).

ЗБОРИ ЛФЕ НАП'ЯТУВАЛИ ПАШКВІЛЬ ЛОБАЯ

Прествіл, Алта. — На річних зборах ЛФЕ, які тут відбулися 29 грудня, після ширшого висноження Ланкусії над гідким пашквілем Данила Лобая, якого він наліма в Нью Йорку п.н. "За дійсне висноження положення на Рад. Україні", члени ЛФЕ односторонно засудили його, як найскрайнішу контрреволюційну гиду.

У відповідь на Лобаєву розбивачку роботу, ми ще міцніше сбедаємо свої сили кругом наших організацій і нашої преси, ще активніше поведемо працю за приєднання трудящих до єдиного фронтові боротьби проти голоду, війни і фашизму, та проти контрреволюційних дій лобайців. Ми станемо на оборону Радянського Союзу, батьківщини, світового пролетаріату.

Геть розбивачів революційного руху з наших рядів!

Хай живе, міцніше і поширюється робітничий фармерський рух під проводом комуністичної партії!

За заряд ЛФЕ: С. Заморська, голова, Я. Сенюк, секр.

ЧЛЕНИ ЛФЕ ПОСТАНОВИЛИ НАПАДНАТИ ПРАЦЮ

Четфілд, Ман. — 22 грудня, в Домі ім. Івана Франка відбулися річні збори ЛФЕ. На цих зборах обговорено ряд важливих справ, а також вибрано новий заряд, який постановив повести організаційну працю краще, як до тепер.

Зі звіту старого заряду ми довідалися, що організаційна праця була занедбана. Члени заряду не відбували своїх засідань, збори членів також не відбувалися. За це заслуговують на критику не тільки члени заряду, але й відділу, які ставилися до організаційної праці небайдливо.

Занедбуванням організаційної праці ми не діб'ємося нічого. Визискувачі і далі будуть нас визискувати і ми не будемо мати сили оборонити себе. Ми не сміємо приглядатися з боку до тієї боротьби, яку зводять робітники і фармери.

П. Кемпа, секретар, В. Процишин, голова.

ВІДПОВІДЬ НАС НЕНАВИДІТИ ОДНІ ОДНИХ

Ранок, Алта. — В околиці Бовалон сталася така подія: Один хлопцев французької народності вертав з католицької церкви до дому. Кінь, на якому він їхав, чогось сполохився і почав віткати. Сідло скрутилося, хлопець впав під коня, зломив ногу і безпритомний лежав в рові.

В той час релігійні люди іншої секти вийшли на весілля. Хлопець кричав з болю, але вони не звертали на це уваги.

Це є приклад того, як нас порізняли провідники різних релігійних сект. Вони кинули між нас кістку незгоди, щоб ми жерлися між собою, а в той час буржуазія зможе нас краще і легше визискувати. Вона не хоче бачити нас сплящими в одну велику громаду, бо ми б ми були об'єднані, тоді на нас прийшов би кінець.

Я не виную тих фармерів, що не допомогли нещасному, а виную тих, хто викочав їх в самотності та нещасті до таког ж біди, як вони самі.

Карп Іскві, фармкор.

В селі Вільці Російській, повіт Яворів один селянин вдушив свою жінку. Того дня працював він на другім селі і там заночував. Уночі прийшов до дому і вдушив жінку, затиснувши її рот мокрою шматкою. Щоб забезпечитися перед підозрінням, викопав під підвальною хатою яму, чим хотів викликати підозріння, що до хати добувся хтось несторовний з надвору. При переслуханні в слідстві признався до злочину.

За Масову Розбудову Українських Робітничо-Фармерських Організацій

ПРОТИ НАЦІОНАЛІСТИЧНО-КОНТРРЕВОЛЮЦІЙНИХ УХИЛЬНИКІВ, ЗА ПІДВИЩЕННЯ ІДЕОЛОГІЧНОГО РІВНЯ НАШОГО ЧЛЕНСТВА, ЗА НОВІ МОЛОДІ КАДРИ, ЗА МІЦНИЙ ПРОВІД

(Скорочена доповідь П. Проволчанна на пленумі Поширеного ЦВК ТУРФДім)

(Продовження).
Та проте, товариші, доба-віці вам не скажуть, що вони влізли в болото та намагають-ся потягнути туди інших. А щоб це ефективніше виконати, вони не ставлять відкрито, на денне світло, своє політичне становище. Навпаки, в своїх публічних заявах, на мітингах або інших відкритих виступах вони за всяку ціну намагають-ся одманати вштаня свого політичного становища, зокрема свого становища до Рад. України. Коли ж ви їх притя-снете до кута — поучете від-повідь: "Я за... все, і за Рад. Україну, і за її політику, але..." І це "але" є той зміст доба-віщини, про який я щойно гово-ринь.

Ця групка антипартійних і антиробітничих "джентлменів" свідомо того, що якщо вийти відверто з своїх політич-них становищ, то з своїми погляд-ними становищами з контр-революційно-націоналістичною лінією у відношенні до Рад. України та антипартійною у відношенні до усього робіт-ничого руху, то українські робіт-ники і фермери, члени украї-нських масових організацій та їхні симпатки з першого же дня осміють їх і викурять на чотири сторони. Зваживши це, ця групка вирішила вжити ін-ших методів боротьби, потвор-них методів, але таких, якими в один постріл можна було б вбити два зайці.

Вилізає ця групка з потвор-но-наклепницькими накідами проти нашого проводу, зокре-ма проти т.т. Навізівського, Шатувльського та дещо "сер-йозніше" проти Лісеяча. Я вважаю за безпотрібне зупиня-тися на цих наклепах, ви їх усі мали можливість читати в лобайвському пашквілі "За дій-сне вяснення положення на Радянській Україні", а в нашій пресі ви читали вяснення і опрокичення цього лобайв-ського маячіння. Але я вважаю за потрібне звернути увагу на те, що коли в брошури-пашквілю головний вогонь звернен-ня проти т. Навізівського, зараз він повернений проти т. Поповича. Справа в тому, що Лобай, правильніше, лобайві, як ви читали в брошуриці, по-кликаються на т. Поповича, ніби це він мав ім усе це "гово-рити", і то після того, як вий-шов з кінгстонської тюрми, просидівши там два з полови-ною років. Виходить, лобай-ві на місці, в центрі, не бачи-ли нічого не знали, а ось то-варіш Попович за мурів кінг-стонської з середньовічним ре-жимом тюрми від це бачив і чув, що це Лобай разом з себе братів лише в бро-шуриці-пашквілю. Рішлю, як ба-чите, про те, щоб мати за со-бою авторитетнішу людину, від-дому широким трудящим мас-ам. А коли цю людину не вдалося потягнути за собою, коли тов. Попович виступив проти цих жалюгідних "шукачів правди", викриваючи їхні заграбання навколо нього, аж до смішних сироб "кушачів" його — вогонь нанавіду повер-нено проти тов. Поповича.

Способи, що я вживаю в Лобай і його компанії в бор-отьбі проти наших організацій — це способи знахабнелі-ренегатів, які втрачають груп-під ногами і активно стрімголов-у провалити, видаючи з себе найпопулярніші шпиги. Не ма-ючи відваги вийти відверто на-зад маси з своїм політичним становищем, вони, немов від-смілюючи кури на закляченому гноївовиску, вдалася до ви-бірювання шпиги лобайві.

себе. І цією "поживою" вони бажають годувати членство українських робітничо-фармер-ських організацій, водичас оплюгавлюючи його провід. Ви чули зараз від них буль-котіння про "каділа", що мав ними кадети тов. Навізівський двадцять років тому з Вінні-пегу, аж до Ванкувер, ви чуєте про те, як то наші провідники втікали до Гімлі, в фармерські хаші на "купелі", чуєте й про те, якого то великого злочин-ну допустився тов. Навізів-ський тим, що сам підписує чеки згідно з виршенням Ра-ди директорів Робітничо-Фар-мерського Видавничого Това-риства; а який то вже поганий став тов. Шатувльський і то за те, що двадцять років тому мав бути десь у церкві в Едмонто-ні та ще й вимахувати дири-гентською паличкою в церкві, що не існувала і не існує, і т. д. і т. д.

Товариші, ця вся лобайвська базгранина, як і ті заяви, що надіслані Кобзем і Хвалібо-гою до ЦВК ТУРФДім, і ось зараз до пленуму, — це є ди-мова заслона, за якою ці наївні люди сподіваються спекти свою печеню. Вони до краю дичинно притворюються невин-ними, висривують свої заслуги, свою відданість організації, адляють, кричать, лементу-ють, грозять, — чи не змілю-сь сердитись ще хто та приєдна-ється до них. Та головне тут те, що вони намагаються усе своє скажене лепетіння і оплю-гавлення перенести на сторін-ки нашої преси і завести в ній безглузду полеміку навколо цієї випорнатої лобайвськими курами гнилязини.

Та коли курам так і лише по-портатися в гноївовиску, то-нам з вами, товариші, членам робітничо-фармерської органі-зації доведеться поставити пя-тання боротьби проти цієї гру-поби лобайвщини та в цілому проти націоналістичної небез-печки на вищий політичний рі-вень. І ця боротьба можлива і повинна провадитися разом і поруч з боротьбою за підне-сення ідеологічного рівня усь-ого членства. Ми ні в якому разі не повинні спускатися до рівня кур. Ми ні в якому разі не можемо вдавтися до поде-міки на гноївовиску, абирано-му лобайвськими курами. Ці кури з гноївовиска не злізуть, не ліднесуться вище, як можна голим оком бачити випар гною. І тому вони кличуть нас на ви-брані ними гноївовиску, де вони чують, як спеціалісти, як повновладні хазяї гною.

Ми робили б свідомий злочин супроти членів українських робітничо-фармерських органі-зацій та взагалі проти робіт-ничого руху, якщо б ми стали разом з лобайвськими курами по-портатися на гноївовиску і сперечатися, що ось те гниле "зернятко" ваше, а ось те на-ше. Цього якраз бажає найпо-дичиніша лобайвщина. Це її спосіб закрити своє дійсне полі-тичне обличчя. І ось тому ми в боротьбі проти націоналі-стичної загрози повинні якраз викривати й широко вясню-вати політичне обличчя лобай-вщини, не забуваючи, очевид-но, при цьому вказувати на її гідні методи, як димову засло-ну для закриття перед робіт-никами дійсної своєї антипар-тіїної, антиробітничої цілі.

І ось, товариші, на потвер-дження як загальної, даної мною характеристичної політи-чного становища лобайвщини, так і конкретності певних обставин, вдалася до ви-бірювання шпиги лобайві.

П. ПРОКОПЧАК

ційно-націоналістичної відмі-ни, на вищий політичний рі-вень, дозволять займати деякі листи Лобай та його найближ-чих соратників-ад'ютантів. Во-ни нам ще зайвий раз пока-жуть, що справа не в підпіс-ному чеку одінею людиною, а справа в тому, що ця групка скотилася в болото. Вони нам виявлять також дальші плани цих закоханих в брехнях лобайвських кур. Читаю:

Бруклін, 29 листопада 1935. Дорогий Тов. ....

Дуже дякую Вам за Ваш шри-рий лист і постараюся відпо-всти Вам трохи обширніше, хоч я дуже занятий відписуванням на такі листи, як отримав від Вас. На деякі з них відписую по 6, 8 і 10 карток, а це забирає час, бо, як бачите, навіть не можу спромогтися на тайпрати-тер, на якому я можу писати. Також щойно цього тижня скінчив розсилання брошурок, хоч в "УРВ" було написано, що я розіслав їх по цілій Кана-ді ще на початку листопада. Я не потребує тут повторю-ти, що мене примушено вида-ти цю брошуру, бо в іншій спосіб я не міг очистити свого імені від гідкого наклепу. Організаційним шляхом я не міг нічого добитися, хоч був досить терпеливий. Без вяс-нення або спростування в га-зеті, де мені прищеплено пу-блично латку "контрреволю-ційно-націоналістичного ухиль-ника", я не міг нічого далі ро-бити. Це було перше, що по-винно було бути справлене. Без цього мене ніхто не був би слухав і не звертав уваги на те, що говорю. Мене навіть не бу-ло б допущено говорити в ні-якому тілі або організації, бо за тими товаришами, що ско-дилися зі мною, слідили "студ-ентські" а також були видані інструкції не сходитися зі мною й це говорити. Отже, як в таких обставинах я міг зро-бити що іншим способом?

З того, що я дотепер чита-в, Шатувльський заперечує те, що не був диригентом церковного хору в Едмон-тоні. Але це ще найменше важке з того, що я написав. Та й про те я довідався від то-варіша, який заперечує мене, що так було, бо він бачив Шат. з хором на Шевченківському святі. Якщо так не було, то я написав це через несподіво-ваність, а не свідомо. Про інші справи, що я чув або ба-чив самий, я говорю певно й цього ніхто не заперече. Але навіть Шатувльського я готовий був перепроцит: за це й після-ти спростування до "УРВ", тільки біда в тому, що його однаково були б не помітили. Однак той сам Шат, свідомо написав був, що мене приму-шено за "контрреволюцію". Я бачу, що це брехня, й тепер по-написував нові брехні з своїм підписом і без нього, бо я знаю, що він пише.

Тому, що мені приходить-ся відповідати багато на листи кожному згодом (дещат-оже навіть лист від одного від-ставу ТУРФДім в Альберті), й тому, що виписують нові

брехні на мене, а я не можу на це відповісти, я може буду приневолений видати ще малу заяву, щоб не відповідати на те саме кожному. А тоді бу-дуть знову кричати, як алма-ську їхні брехні.

Правда, я був довше в Аме-риці, як взяв на це відпустку, але з політично-організацій-них причин, а не тому, що ні-бити "гуляв", як представляє Наст. Перше всього, я вихав два тижні пізніше, як взяв від-пустку, отже вже пів місяця менше побути в Америці. Мені непотрібно було нікуди їхати але витворилася така атмосфе-ра в центрі, що я не міг довше працювати й мусів взяти відпустку. Насамперед Кобзєя опаскудили в "Кан. Гудку", як Вам про це відомо, й за те, що я домагався (в його неспрису-ванні) полагодити цю справу, Навізівський ні з сього ні з того перестав до мене говори-ти, ми обмінювалися "нота-ми", як "дипломатами". (Про це я згадував на "зібранні деле-гатів".) Я не дбав про те, що Н. до мене не говорить, але пізніше виникли інші справи, яких не можна було збути мов-чанкою. Це події на Україні. В додатку до цього, до юві-лейного числа "УРВ" не прий-шов ні один привіт з України, хоч на попередній ювілей "УРВ" і ТУРФДім, як Вам відомо, на-співали члени привітальні ка-блетки й листи. Я бачив, що похвалення не поліпшувать-ся, але погіршується, і що нас-те, мабуть, також уважають "контрреволюціонерами", хоч ми всі роки були на 100 проц. лояльні. Але про все це не можна було сказати одного слова в найтісному тілі і в товариський спосіб, бо зараз назвали б тебе також "контр-революціонером". Отже в та-кій атмосфері я вихав до Аме-рики, як вже Вам відомо. Коли вже був у Дітроїті, після повороту з Нью Йорку, наспі-ли вістки про арешт Ірчана й Сембая та про намір СРСР вступити до Ліги Націй. Я знову бачив, що не все гаразд, і просто не хотів вертати до роботи в редакції, де не можна нічого сказати між найближ-чими товаришами. Я не мав що робити й витрачав гроші на життя, але нарешті перебор-в себе й поверну до Вінні-пегу, а при першій нагоді ска-зав дещо про ці справи там, де їм місце. Вернув тому, бо були б сказали, що я дезер-тир, зрадник і т. д. Про все те, чому я не вернув скорше до роботи, я говорю на "зі-бранні делегатів" і за це мені "ухайну" не прищеплено. Про де знають дуже добре в редак-ції "УРВ", але тепер висно-дують брехні Настасієсько-го й самі, повторюють їх (Шатувльський) з наміром дискре-дитувати мене в очах робітні-ків і відвернути увагу читачів від дійсної справи.

Про які конкретні справи хочете знати, то напишіть, а я дам відповідь, хоч дуже за-нятий. А головне — не пірте брехням, які виписують на мене, бо це дам відповідь на них самий членом і висноє ширше справу, бо моя робота змагає до оздоровлення й скріплення робітничих організацій і робіт-ничого руху взагалі. В цій ро-боті я сподіюся, що можу ра-хувати на Вашу (розумію й ін-ших товаришів, що є з Вами) моральну й матеріальну під-тримку.

З товаришеским привітом,
Ваш Д. Лобай.

В цьому листі Лобай при-

знається, поперше:

Що він в 1934 році обмано-вав наші організації, заявляю-чи, що бажає відпустки, і що він не їде в Америку "гуляти", але їздив туди з по-літично-організаційних причин (його власне підкреслення). Він їздив нав'язувати стосунки з такими самими контрреволю-ційними елементами в Сполу-чених Державах.

Друге, "атмосфера в центрі" була для нього така, що його контрреволюційна робота тут не тільки не могла вже далі роз-гортатися, але його тиснули, вимагали від нього якого ста-новіща й він від нього втік.

Третє, що на нього не лише в центрі вже починали дивити-ся, як на контрреволюційно-націоналістичного ухильника, але й тому, що з України не прийшли привітальні телеграми до "УРВ", отже, вже й там, думав він, знають, що він контрреволюціонер.

Четверте, вихавши до Спол. Держав "з політично-органі-заційних причин", довідався там (в Дітроїті) про арешт Ірчана й Сембая та про намір СРСР вступити до Ліги Націй, "я знову бачив, що не все гаразд", тобто, тут вже остаточно завершилося оформлення Лобаяєво анти-радянського контрреволюцій-ного світогляду.

І якраз щоб прикрити перед трудящими масами це контр-революційне становище, що його довгий час проводили лобайві в центрі та поширю-вали на провінцію способами ти-хої саги й дворушництвом, вони обривають провід наших організацій.

Вже в листі з 29 листопада до одного з тих робітників, якого Лобай вважає своїм при-хильником, він виклав своє по-глядане "вірую", хоч також старався прикрити його даль-шими брехнями на провід на-ших організацій.

Він в тому листі признався: що ще на весні 1934 року по-їхав в Сполучені Держави не "гуляти", але... "з політично-організаційних причин", що в центрі у Вінніпегу йому вже тяжко було далі провадити контрреволюційну пропаганду через "атмосферу" (більшо-виську), що прихиливши в Ді-троїті, він довідався про Ірча-на й Сембая та "про намір СРСР вступити до Ліги націй" — додайте до цього ще Гер-стову пресу — і цього було вже досить, щоб Лобай оста-точно переконався, що його протирадянське й протикому-ністичне становище найшло своє виправдання.

Описавши все це й багато більше до свого мимого при-хильника, Д. Лобай в своїм по-шому листі з 10 грудня 1935 року дає вже (за 50 центів) тому робітничо-фармерському членові українських робітничо-фар-мерських організацій, інстру-ції, що він повинен робити для того, щоб потягнути відділи, або хоч частину членства на-ших організацій на це протирадянське контрреволюційне становище. Ось що він в цьо-му листі з 10 грудня 1935 р. тому робітничо-фармерському членові:

В ЧАСІ БУРІ ВТОПИЛОСЯ 16 ОСІБ

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

Веллінгтон, Нова Зеландія, 20 січня. — Велика морська буря перекинула моторові су-дно, з яким втопилося 16 осіб. Кажуть, що на суходолі ця буря знищила 75 процент бана-нових плантацій.

ЗАХИАННЯ АБЕРГАРТА НА ПРАВА ТРУДЯЩОГО НАРОДУ АЛБЕРТИ

Перша сесія провінціо-нального парламенту в Альберті збереться правдоподібно в міській лотії. Прем'єр Абер-гарт вже робить певні приготу-вання до неї.

Ця сесія збереться саме в той час, коли робітники і трудяші-фармери, в наслідок довгої кризи і стихійних нещастя, що навистили минулого року пів-нічну Альберту, знаходяться в тяжкому положенні.

Абергарт прийшов до влади завдяки тому, що він обіцяв поліпшити життя трудящих мас. Він демагогічно кричав навіть на капіталістів і "сва-рив" їх, що вони висисують робітників і фермерів. Він обі-цявав вищі ціни на фармер-ські продукти і працю для робітників. А понад все те він обіцявав по \$25 дивідендів міль-ячно для кожного дорослого громадянина.

Трудящі Альберти повірили в це і голосували на партію соціального кредиту. Вже ми-нає пів року від того часу, як при владі в Альберті є уряд соціального кредиту на чолі з Абергартом, але ще нічого не зроблено, щоб сповнити пе-редвиборчі обіцянки. Трудящі Альберти нетерпеливо чекають на \$25 дивідендів і інші перед-виборчі обіцянки.

Прем'єр Абергарт відкладав виплачування дивідендів з по-чатку на 18 місяців, а опісля до двох років, мовляв, це важ-на справа і треба до неї зро-бити добру підготовку. За те Абергарт пильно дбає, щоб проценти банкірам були запла-чені на час і тому він позичає мільйони доларів в домініаль-

ного уряду, накладаючи на на-селення Альберти нові тягарі. Тепер прем'єр Абергарт по-сувається ще далі. Він ви-слав до всіх послів парламенту законопроект, який думає пропонувати на сесії парламен-ту. Силюю цього законопро-екту, коли він увійде в життя, Абергарт хоче вкоротити де-мократичні права шкільних тростів в провінції. Шкільними справами мали б керувати не вибрані податковцями трости, а 5 тростів, назначених правдо-подібно згодом, які будуть роз-поділяти 75 школами. До-тепершні шкільні трости не будуть мати права і слова ска-зати відносно господарки в школі.

Від цього законопроекту за-носить фашизмом. Трудящі повинні і мусять повести бо-ротьбу проти зазіхань Абер-гарта на їхні демократичні права. Це дуже важлива спра-ва і її не можна легковажити. Коли ми допустимо це, то, що парламент ухвалить цей законопроект, уряд переведе його в життя, то це буде кро-ком до дальшого вкорочуван-ня демократичних прав народу Альберти.

Ми не можемо мовчати. Кругом цього питання треба мобілізувати всі сили, всіх що люблять демократію, що нена-видять фашизм, і не допустити до того, щоб народами Альбер-ти вкорочувати демократичні права. Провінціо-нальний уряд Альберти мусить відчувати обу-рення народу і цюфнути цей шкідливий законопроект.

С. П.

ШКІЛЬНІ ТРОСТИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ НОВОГО ЗАКОНОПРОЕКТУ

Ренфорлі, Алта. — Останнім часами появилася в албертійській буржуазній пресі новинка, що Абергарт, прем'єр соціал-кредито-вого уряду в Альберті, вислав до всіх послів провінціо-нального парламенту законопроект про зміну шкільного акту відносно шкіл на фармах. Цей законопро-ект послі мають перестудювати й він буде пропозований на сесії, що відкриється в лотії.

В тому законопроекті наміче-но такі драстичні зміни, що тепері-шнім тростізм відібратесь всеке право щодо фінансового пита-ння в дистрикті та наймання учителів. З місцевих шкільних рад мав би залишитися лише дорадчий комі-тет, який не буде мати до діла з фінансами, податками і учителя-ми в дистрикті.

В новому законопроекті на-мічається занести централізацію на-укової системи. Провінція мала би бути поділена на яких 40 дис-триктів. До кожного дистрикту належало б около 75 шкіл. Шкіль-ним питанням в дистрикті мали з керувати 5 тростізм, які будуть мати головного дорадника, що його назначить уряд. Тростізм мали б бути вибрані податковця-ми з тим застереженням, що вони мають поняття про науку і нав-чання. (Можливо, що Абергарт сам буде назначувати, кого по-датковці мають вибирати.)

Цей законопроект, що не є до-кладно відомий загально, але з не-ще сказано вже досить, щоб фар-мери побачили, що з того зако-нопроекту пахне фашистською диктатурою. Соціал кредитивний уряд хоче свідомо демократичні права і свободи спільно контролю-вати і цурати.

В нашій околиці фермери вже почали боротьбу проти цього за-конопроекту. З вісьмох дистрик-тів тростізм зібралися на конфе-ренцію і ухвалили резолюцію про-тесту проти такого законопро-екту. В резолюції встановлено також вимога, щоб уряд якнайскор-ше оподаткував багаті, що їх Абергарт бачив перед виборами, та-

та щоб підвищив гренти для шкіл. З лютого відбудеться в Келга-рі конвенція шкільних радних, на яку ми повинні вислати своїх де-легатів. Ми мусимо повести впер-ту боротьбу проти намагань уря-ду вкоротити наші демократичні права.

Фамкор.

НЕ ХОТИЛИ УЧИТЕЛЬКИ, БО ВОНА БУЛА ІНШОЇ ВІРИ

Капел, Саск. — Вже від довшо-го часу в школі Гресман не було такого учителя, щоб добре вчив наших діти. Діти ходили до школи, але дуже мало навчилися.

Минулого року ми знайшли учительку і, як виявилось, вона є дуже доброю. Вона має десяти-річну практику і старалася, щоб діти щось навчилися. Всі були з неї дуже вдоволені.

Аж до тієї справи змішався піп. Кажуть, що він намовив трості-зм, щоб її серед зими віддалили і то через те, що вона протестант-ка, а не католичка. Двох трості-змів послухали попа і хотіли про-гнати її, навіть не чекаючи, щоб скінчилась шкільний рік.

В тій справі відбувся мітинг родичів. Родичі, хоч в більшості католики, але голосували за те, щоб учителька лишилася і їй да-ли в нашій школі, бо діти роблять в науці добрий поступ. Це значить, що фермери починають дивитися на світ відкритими очима. Вірю, що в недалекому майбутньому ми зорганізуємо тут відділ ЛФЕ.

В. Пурич.

9 МІСЯЦІВ ТЮРМИ ЗА ОБВИНУВАЧЕННЯ ФАШИСТА

Магдебург, Німеччина, 18 сі-чня. — Єврейського адвоката др. Фліса засуджено на 9 мис-яців тюрми за те, що заскаржив до суду адвоката, який є чле-ном фашистського товариства.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

Суд заявив, що єв-реї не має права уважати за особисту зневагу антиеврейські напади фашистського адво-ката.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS' FARMERS' PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, THE CORNER OF FRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$2.00

Telephone: 51 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 часопис для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськй Робітничій Домі, на розі вулиць Фрічард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Cor. Fritchard Ave. & McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

КОЛИ УЧНІ ПЕРЕРОСТАЮТЬ СВОІХ ВІДСТАЛИХ УЧИТЕЛІВ

Завівся Лобай, коли, випускаючи в світ свою контрреволюційну брошуру, розраховував на те, що підкопає нею довір'я рядових членів українських робітничо-фермерських масових організацій в Канаді до їхнього проводу, що весь час проводив правильну лінію в цих організаціях, лінію класової боротьби і оборони Радянського Союзу, батьківщини світового пролетаріату і селянства, перед воєнними планами інтервентів.

Численні дописи від поодиноких членів й заяви відділів наших масових організацій, які були вміщені в нашій пресі, повинні були переконати Лобаїшину, що її контрреволюційні плани провалилися на цьому фронті, що своїми брудними й негідними атаками на провідних товаришів в центрах наших організацій, виробованих товаришів, вона не потягне членства у своє контрреволюційне багно, а ще менше успіху матиме у своїй ганебній роботі, коли виступить проти радянської влади і її національної політики на Радянській Україні.

Рядове членство наших організацій дало справді гідну відсіч контрреволюційній лобаїшину, яка "в ім'я правди" поширює найчорніші брехні проти проводу наших організацій і намагається прикрити свою ганебну роботу ще більш ганебною демагогією, що ми, мовляв, за революційних рух робітників і фермерів, ми робимо це для "добра" наших організацій і нашої преси, ми не підемо в контрреволюційний табір, ми надалі залишимося в революційному русі канадських робітників і фермерів.

Розуміється, що в такі заяви лобаїшів ніхто з наших членів, які дорожать своїми організаціями і пресою, не повірив. Бо як можна робити контрреволюційну роботу і залучитися вірним революційному рухові? Як можна очернувати радянську владу й говорити, що все це робиться для добра революційного руху трудящих Канади?

За довгі роки своєї приналежності до українських робітничо-фермерських масових організацій в Канаді, українські фермери і робітники усвідомили собі той факт, що хто виступає проти Радянського Союзу взагалі, а проти Радянської України зокрема, той є зрадником революційного руху і підлим ренегатом. Члени наших організацій знають, що такі ренегати завжди прикривають свою зрадницьку роботу заявами, що вони залишаються в рядях революційного робітництва, що вони проти революційного руху нічого не мають, а лише проти деяких одиниць в ньому, звичайно проти одиниць, що стоять в проводі того руху й беруть його, як ока у своїй голові, щоб затримати його чистоту й правильність, щоб зберегти його перед розколювачами, зрадниками й ренегатами, які намагаються всіма силами звести той рух на манівці.

Лобай же писав у своїй "брошурі", що він готов повернутися до праці при "Укр. Робітничих Вістях", але тільки тоді, коли там не стане Навізівського та інших товаришів, що працюють в нашій видавничій. Бо Лобай знає, що так довго, як ці товариші займають відповідальні позиції в нашій видавничій, наша преса буде притримуватися правильної лінії й не зійде на шлях контрреволюції, на який бажав би її звести Лобай і його послідовники.

Рядове членство наших організацій, загартоване в класовій боротьбі, знає, що є тільки одна правильна лінія, якої вона мусить притримуватися — лінія більшовиків, ліній безкомпромісної боротьби визисканих проти визискувачів. З посиленням економічної кризи в Канаді й небезпеки нової імперіалістичної війни та зросту фашизму, членство наших організацій рішуче зворот на шлях класової боротьби. І цей зворот позначився масовою участю наших членів в страйках, демонстраціях, боротьбі за репів, у виборах тощо. Цей зворот нашого членства на шлях класової боротьби нагнав смертельного страху лобаїшину, яка думала, що класова боротьба проводиться в білих рукавичках і то не на вулицях міст, але при замкнених дверях в офісах, в кінотеатрах, Голивудах і т. д. і т. п. Коли, наприклад, фермери околиці Арбору виїхали на бовову демонстрацію в 1932 році проти продажів фермів за податки й після демонстрації власті арештували 23-ох учасників демонстрації, то лобаїшину вже тоді говорила, що арборські фермери зробили дурницю.

Кобзей так само заявляв, що він залишиться робітником і не відійде від революційного робітничого руху. Недавно тому він видав свою "спеціальну газету", в якій перемелює брехні Лобай і демагогію себе добрихує. Хай скаже Кобзей в котрій "робітничій" друкарні та його "спеціальна газета" друкувалася. Ця "газета", як нас повідомляють читачі "Фарм. Життя", Кобзей розіслав по фермах. Вона переповнена брехливими заявами Кобзея і Хвалібога. Хвалібога хвалиться, що він дуже багато причинився до будівництва наших організацій між фермерами, бо він часто виїжджав на ферми і промовляв на масових мітингах, та що фермери слухали його промови й були з них вповні задоволені. Цього ми не заперечуємо, бо Хвалібога говорить тоді інакшою мовою, як сьогодні говорить. Сьогодні він говорить мовою контрреволюціонера і фермери не хотіли б його слухати, бо рядові члени наших організацій й трудящі народ Канади вважали його вперед, а лобаїшину конфідурася назад і шкандуляв в панську баюроду. Колишні учні переросли на цих товаришів тих, що вважали себе за робітничо-фермерських провідників і учителів.

Для розгромлення страйку, який триває вже кілька місяців, губернатор штату Міннесота Флойд Алсон викликав озброєне військо. На картині — солдати з найменшими барнетами розганяють пікетну лінію. Це ще один яскравий приклад нашої держави і її військо і кому воно потрібне.

МАСИ ВИРІШАТЬ

Річна конвенція Юнайтед Фармерс оф Алберта, короткий огляд якої подаємо на іншому замісті нашої газети, виявила, що в проводі цієї фермерської організації все ще такі стоїть група реакційних елементів, які відмовляються від об'єднаного фронту з комуністами в боротьбі проти воєнної небезпеки й фашизму. Це діється тоді, коли над світом нависли хмари нової імперіалістичної війни, яка готова вибухнути кожної хвили й кинути світ в нечувану катастрофу, створити нове море невинної людської крові, нові гори трупів, нові мільйони калік, вдів і сиротів, нові податкові тягарі для трудящих.

Боротьба проти фашизму є боротьбою проти війни. Фашизм родить війну, безробіття, голод і холод. Італійський фашизм мордує невинний народ в Етіопії, який бореться за незалежність своєї держави, який не хоче стогнати в ярмі кривавого фашизму, бо бачить, що дав фашизм трудящому народові Німеччини, Італії, Австрії і т. ін. До боротьби проти війни й фашизму прилучуються всі прогресивні сили, всі миролюбиві люди без різниці на їхні політичні переконання, як в Канаді, так в інших країнах світа. Вони розуміють, що фашизмові треба скрутити голову, бо як довго ця гидра

живе, так довго існуватиме небезпека нових воєн. Комуністи були першими, що в різних країнах світа започаткували будівництво об'єднаного фронту проти війни й фашизму. Зразу вони стінулися в різних перешкодами з боку провідників інших партій і організацій в тих країнах, але події в Німеччині, Франції, Австрії, Іспанії й багатьох інших країнах фашистських і напів фашистських країнах Європи, які коштували трудящих немало крові, переконали прогресивних людей тих країн, що комуністи були правильні й наскрізь ширі у своїх пропозиціях відносно об'єднаного фронту проти війни й фашизму. І сьогодні в цих країнах існує сильний об'єднаний фронт, який успішно бореться проти кривавого фашизму. Тільки завдяки цьому об'єднаному фронтові фашизм не вів прийти до влади у Франції, в Німеччині, Італії й Австрії він дуже занепокоєний великим зростом антифашистського і антивоєнного руху.

З такою ж самою енергією і ширістю канадські комуністи стараються всіма силами будувати антивоєнний і антифашистський рух в Канаді. До цього руху приєдналося вже велике число різних прогресивних організацій в Канаді, включаючи рядове членство ЮФА і сісієф. До цього руху

приєднуються інтелектуальні робітники, бо це є рух поступу проти реакції, рух мира проти війни, рух за втримання демократичних прав народу, які коштували його не мало жертв.

Відрадним явищем на конвенції Юнайтед Фармерс оф Алберта була резолюція за скасування 98 секції кримінального закону, яку прийнято однолосно. Перед останніми демократичними виборами ліберальна партія під проводом Мекензі Кінга обіцяла скасувати цей ганебний і реакційний закон, який відбирає трудящим право волі преси, слова, організації і зібрань. Реакційні провідники ЮФА не мали відваги виступити проти цієї резолюції, бо рух за скасуванням 98 секції добився великої популярності в Канаді.

Рух за об'єднаний фронт проти війни й фашизму не є ще такий сильний, однак він з кожним днем зростає і недалекий той час, коли рядове членство сісієф і ЮФА примусить своїх провідників зайняти правильне становище по цим питанням, бо воно є найважливішим питанням в теперішній час для всіх тих, що сфрешиття між народами світа й до загального братерства народів, яке можливе тільки в соціалізмі.

РЕАКЦІЙНИЙ ЛІДЕР ЮФК АТАКУЄ ЛІГУ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ

ЗВ'ЯЗУЄ ЛІГУ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ З КОМПАРТИСЮ І КАЖЕ, ЩО ВОНА ОТРИМУЄ НАКАЗИ ЗПОЗА КАНАДИ

Свіфт Коррент, Саск. — 10 січня відбулася тут річна конвенція четвертого дистрикту Юнайтед Фармерс оф Канада. Дистриктовий директор А. С. Бай вніс резолюцію, щоб розв'язати Юнайтед Фармерс оф Канада з цієї причини, що ця організація не відповідає фермерським інтересам і що центральний офіс саботує великий бойовий крок своїх рядових членів.

Бай говорив, що треба створити нову фермерську організацію, яка би відповідала теперішнім вимогам фермерів, бо з огляду на становище, яке тепер займає центральний комітет, нема чого говорити про те, щоб відновити піддані ЮФК.

Президент Джордж Бікертон, який був присутній на дистриктовій конвенції, звинувачив в ньому готовий похитати нову фермерську організацію, коли йому докажуть, що вона може ліпше обслуговувати інтереси фермерів, як Юнайтед Фармерс оф Канада. Але він не вірить, що таке можна зробити.

На конвенції пропонується

зольцію, яка домагалася, щоб ексекютива Юнайтед Фармерс оф Канада зійшлася з ексекютивою Ліг Фармерської Єдності для виготовлення спільної програми акції без амалгамачії. Реакційні елементи намагалися не дати резолюції під голосування.

Бікертон сказав, що він не бачить великої користі з того, щоб ексекютиви цих двох фермерських організацій зійшлися на спільні наради, як також не бачить користі зі спільної програми акції. Фермери бояться ЛФЕ і через те не можуть будувати масового руху. Він сказав, що теперішній час для ЛФЕ є розрахований на те, щоб знищити організацію Юнайтед фармерс оф Канада, або законити її під свій контроль. Далі Бікертон зазначив, що ЛФЕ є аграрною філією комуністичної партії і дістає свої прикази зноза Канади.

Офісний забрав слово фермер Бормен. Він заперечив, що бувимго ЛФЕ є аграрною філією комуністичної партії і сказав, що цілеспрямована ЛФЕ формулює свої цілі в Канаді цілком

ми ЛФЕ, які є фермерами. Бормен сказав, що ЛФЕ не має найменшої інтенції нищити організацію Юнайтед Фармерс оф Канада, або взяти її під свій контроль, але що члени ЛФЕ бажали кооперувати з членами ЮФК в боротьбі за спільні потреби фермерів. По короткій дискусії резолюцію відкинено.

ЗВЕРТАЙТЕ ЯКНАЙКОРШЕ ПІДПИСАНИ КОПІ ФАРМ ЕМЕРДЖЕНСІ БІЛУ

Всераєвний Фермерський Комітет, створений на Всераєвний Фермерський Конгресі, що відбувся в Ріджайні в липні 1934 року, просить звертати негайно всі копії Фарм Емердженсі Білу, які це є на руках місцевих секретарів та інших людей, що збирали підписи.

Всі сколектовані гроші, разом з підписами і невкорисними формами треба якнайкорше вислати до комітету, який тепер готує звіт до друку, щоб подати до загального відома про вислід кампанії за Фарм Емердженсі Білу.

Всі листи і посылки треба адресувати так:

Ivan Birohard,
 1850 Montreal St.
 Regina, Sask.

Мати, Дочка і Долари

Привітання до звичного світу. До самок з найбільше хижачької породи. Коли грозить небезпека їхнім дітям вони забувають про свою безпеку, встачують своїм тілом зводити боротьбу з небезпекою до останнього, доки самі не падають труном.

Любов до своїх дітей, до своєї крові і плоті велика серед звірів і птаства. Порівняйте тепер до звірів-самок, самок капіталістичного класу. І ви побачите, що звірі стоять на першому місці, що в звірів материнська любов в тисячу разів більша, як в "цивілізованих" буржуйок. Впрочім, питання можна поставити, чи взагалі в самок вмираючого, здегенерованого, двоногого хижачького класу є така почування як материнська любов?

Долари, що дають змогу вільно займатися розпустою, що дають змогу влаштовувати оргії, що дають змогу мінати любовників як рукавички, що дають змогу мати наємних рабів, що дають змогу визискувати тисячі і мільйони трудящих — ось що замінює жінкам капіталістичного класу материнську любов.

Ось примір "материнської любові" капіталістичного класу. В 1921 році смер мільйонер Пітер Кулер-Гюйт. В своїм тестаменті він передав свої багатства дочці Анні, але під тою умовою, що вона дістане слашину тоді, коли породить дитину. Не подобалося це жінці помершого мільйонера — матері Анни. Чому б їй не мати багатства? Долари захопили всі її думки, всі її дії. Що зробити, щоб позбутися суперниці, своєї власної дочки? Що зробити, що б дочка не одержала тих доларів?

І ось "мати" протягом довгих років тримала дівчину ізольованою від світу, не давала їй жод-

ного образования. І це робила вона для того, що б пізніше, як цього випадатиме потреба, при екзаменації дочка виглядала напів звіряком, неспібною до жодної самостійної діяльності.

Цього було замало. "Мати" була не певна чи властєся цими ходами позбавити спадщини свою дочку. Треба постаратися, що б дочка не була здібна стати матір'ю. І зробила. Чого на світі, в капіталістичній системі, не можна зробити за гроші?

Мати підкупила лікарів і ті зробили те, чого вимагала здегенерована мати. Вона заявила дівчині, що в неї запалення сліпої кишки і що обов'язково треба виконати операцію. І зробили операцію. Але, замість сліпої кишки, вони вирізали відповідні залози. Виконали без волі і відома дівчині стерилізацію. Скалічили дівчину — зробили її нездібною бути матір'ю. Таким робом неспібною мати права на спадщину по батькові.

20-літня Анна довівшиши про таке "добродійство" матері, передала справу в суд. Приймаючи матір до відповідальності за покалічення її, приймаються до відповідальності і лікарів, що перевели операцію. Що зробить "справедливий" капіталістичний суд — не знаємо. Та й не цікаво це для нас.

Ми хотіли тільки вказати, якими матеріями є буржуйки. Як мільйони деморалізують жінок капіталістичного класу. Яка в цім долларів класі панує "материнська любов". Не забувайте, що ця, не репрсраємо, мати, крутиться в "вищих" сферах капіталістичної громади.

І такі здегенеровані, думаючи тільки про долари, типи мають сміливість кричати про нищення материнської любові в Радянському Союзі! Емзе.

СЕЛЯНИ ЗАХ. УКРАЇНИ ЗВЕРТАЮТЬ СВОЇ ОЧІ ЗА ЗБРУЧ

З Західної України наспівують все більш жашливі вісті. Ці жашливі вісті приносять листи, що їх пишуть рідні і знайомі до Канади, приносять також і пресарізних напрямків.

"Новий Час" з 6 грудня приніс вістку, що в яворівському повіті на тлі голоду поширюється пошесть червінки, яка охопила 25 сіл повіту. Попад 500 випадків захворювань, з чого 70 смертних. В селах Коломийщини і Гуцульщині шириться черевний тиф, який також збирає обильне жниво смерті, доносить польська урядова, а за нею і інша преса.

Всі ці епідемії, це супутники голоду, який панує кожного року на Гуцульщині, Лемківщині, Поліссі та в інших частинах Західної України. Голод на Західній Україні — це не випадкове явище, а постійне, яке лише в часі живих на короткий протяз часу переривається, а після живих для малоземельного селянина починається довгий, жашливий, голодний передвоєк.

Ще донедавна українська буржуазія ликала селян вичуданим нею голодом на Радянській Україні, замовчуючи про дієшний голод на Західній Україні. Тепер вона змушена заговорити трохи іншим тоном. Вичуданим голодом більше селян дурити не можна.

"Діло", газета української буржуазії, яка співпрацює з польською шпактою, змушена визнавати, що "одна переконання понад всякі суцільні зростаються в українських месах. Там за кордоном (на Радянській Україні — С.К.) що раз краще та — що важніше — там відчувається сильне тепло життя, зріст і розмах праці..."

Не диво, що селяни Західної України швидко слікують за економічним та культурним розвитком селян — колгоспників, своїх братів на Радянській Україні. В той час, коли на колгоспників да-

нах до розпорядності колгоспників мин. осени було, як каже "Діло", 248 тисяч тракторів, селяни Зах. України, засуджені грабницького господарюю фашистського уряду на голодову смерть.

В той час коли на Рад. Україні квітне і розвивається національна по формі а соціалістична по змісті культура, на Західній Україні польська шляхта, при допомозі української буржуазії винищує рештки українських шкіл і культурні та освітні установи.

На тлі теперішнього трагічного положення росте і розвивається боротьба трудящих зах. України. Це не випадок, що селяни і робітники Західної України дивяться за Збруч, де "відчувається сильне тепло життя, зріст і розмах праці". Трудячі Радянського Союзу і Радянської України показали шлях до виходу з лабет капіталізму. Тим шляхом йдуть трудячі маси Західної України разом з трудящими Польщі, і на руїнах фашистського ладу, вони збудують лад соціалістичний.

ФАШИСТСЬКИЙ ТЕРОР В НІМЧИНІ

За даними німецької секції МОПР, з часу приходу фашистів до влади в Німеччині убито 4,780 антифашистів. На 5,425 процесас антифашистів до 39,792 років тюрми або примусових робіт. Присуджені до позбавлення волі в концетраційних таборах становлять загально 100,000 чол. Присуджених до страти — 110. Страчених — 60. Осіб, яким страта замінена на довічну каторгу — 33. Антифашистів, які чекають смертного вироку — 17. МОПР нагадує, що 18 грудня прокурор вимагав смертного вироку на 7 нейкельських робітників,

Заклик Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім

ДО УСЬОГО ЧЛЕНСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДО ЧИТАЧІВ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ І ДО СИМПАТИКІВ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО РУХУ В КАНАДІ

Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім (ТУРФДім), відоме широким масам Канади з своєї активної діяльності на користь розвитку робітничо-фармерського руху, провадить в місяці лютому фінансову кампанію. Кампанію провадить на сплату довгів на будинках ТУРФДіму, що розкидані по широкій Канаді, а також провадиться керування для робітників і фермерів виховна робота.

ЦВК ТУРФДім, виконуючи загальну постанову 15 з'їзду, що відбувся в березні 1935 р., і зобов'язання дане пленумом Поширеного Центрального Виконавчого Комітету ТУРФДім, який (пленум) відбувся впродовж місяця грудня 1935 р., розробив план цієї кампанії, подавши його до відома відділів ТУРФДім. Тут ми звертаємо звернути особливу увагу на важливість проведення лютневої кампанії ТУРФДім.

РОЛЬ ТУРФДІМ У РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОМУ РУСІ

Про роль, що її відіграє ТУРФДім у робітничо-фармерському русі зараз відомо не тільки українським робітникам і фермерам, але усьому трудящому народу Канади, що бореться за покращання свого життя. ТУРФДім своєю довголітньою наполегливою працею на полі класового будівництва українських робітників і фермерів внесла величезний вклад у визвольний рух трудящого народу.

ТУРФДім, як у минулому, так і зараз відіграє провідну роль в культурно-освітній діяльності не тільки між нашими робітничо-фармерськими організаціями, але й між усім українським населенням в Канаді. З тієї діяльності, розгорнутої на протязі 18-ти років з часу організування ТУРФДім, з різних її форм брали для себе приклад і інші організації. Ця діяльність ТУРФДім мала

вплив і на робітників та фермерів інших національностей, прикормом, польських і російських, стаячи їм за приклад у організуванні своїх робітничо-фармерських організацій.

Будучи найстаршою цього роду робітничо-фармерською організацією ТУРФДім являється піонером-організатором Робітничого Запового Товариства (РЗТ) та Товариства довір'я (Тодовирназу), а також відіграла допоміжну роль у організуванні робітничо-фермерських організацій польської та російської трудової імміграції. Поруч з цим ТУРФДім, як масова організація українських робітників і фермерів, бере активну участь у щоденній боротьбі за краще життя трудящих Канади.

УРФДОМИ — ШКОЛА І ПРИТУЛИЩЕ РОБІТНИКІВ

Українські робітничо-фермерські Діми, створені організацією ТУРФДім, були і залишаються одним із важливих засобів революційного руху. В УРФДОмах тисячі робітників та їхніх дітей отримали своє перше класове освітлення, тут вони вперше усвідомили свої інтереси і свою роль у суспільному житті. Тут вони навчилися бути активними в боротьбі за кращу долю усіх трудящих. УРФДОми — це робітничі школи.

В УРФДОмах знаходять своє притулище тисячі робітників. Тут вони отримують моральну, як також і матеріальну допомогу. В робітничих страйках, походах і різних протестних діях робітників і фермерів проти визиску і гноблення, знущання і свавільного класу двері УРФДОмів завжди відкриті для робітників і фермерів. Наприклад, в часі голодового походу страйкуючих безробітних з таборів примусової праці, що відбувся

минулого літа, УРФДОми перетворилися на притулище і кухні, де харчувалися ті робітники, які зводили вперту боротьбу проти таборів примусової праці, підриваючи цим владу реакційного уряду Бенета.

УРФДОМАМ ПОТРІБНА ДОПОМОГА

Важкий економічний стан і натиск панівного класу на трудящих, перекардання тварів кризи на їхні плечі, халися відчуття й на матеріальному становищі УРФДОмів. У зв'язку з побудовою будинків — УРФДОмів — склалося в нашій організації чимало довгів, які, звичайно, лягали на плечі робітників і фермерів — членів нашої організації та її симпатиків. До цих довгів на місяць доростали залежності за податки, а також і проценти на позичені гроші. Ясні вигляди на можливість скорої виплати довгів окремих відділів ТУРФДім затьмарилася приходом важких часів, кризи, яка триває досі, і яка призвела до зuboження робітників та фермерів. Зменшилася наплив пожертвувань на сплату УРФДОмів. Кампанія, що влаштовувалась організацією на цю ціль, не давала потрібних фондів. І ми, з ряду будинками, підійшли до загрозливого стану, — тобто до того, що їх можна втратити через несплату старого довгу.

Втрата, хоча б тільки одного будинку, була б великим ударом для місцевого робітничого чи фермерського та взагалі для руху тієї околиці, де таке сталося б. І тому ми не можемо допустити до того, щоб через довги пропадали притулища робітників, осередки їхньої культурно-освітньої діяльності та школи класового виховання. В інтересі розвитку робітничого руху і плекання духа солідарності усіх трудящих ми всі, члени ТУРФДім, як та-

кож і члени братніх організацій РЗТ і Тодовирназу, повинні докласти усіх зусиль до того, щоб успішним переведенням лютневої кампанії ТУРФДім усунути загрозу продаж за довг хоча б одного будинку.

БОРИМОСЯ ЗА ВИКОНАННЯ ГРОШОВОЇ КВОТИ

Серйозне завдання лежить перед нами на місяць лютий. Виконання цього завдання вимагає від нас, усіх широкі працівників і прихильників успішного розвитку робітничо-фермерського руху, віддання більшої, ніж будьколи раніше, уваги і сил для боротьби за виконання грошової квоти, що її ЦВК ТУРФДім розподілив на округи і місцевості, де знаходяться відділи ТУРФДім, наші братні організації та симпатичні робітничо-фермерського руху. Загальна грошова квота, що її назначено зібрати в місяці лютому, становить \$7,680.00. Це є та мінімальна цифра, яка потрібна для того, щоб вийти негайно з найпекучіших довгів.

КВОТА РОЗПОДІЛЕНА ПО ОКРУГАХ І МІСЦЕВОСТЯХ В ТАКОМУ ПОРЯДКУ:

Вінніпегський	\$1,500.00
Торонтоський	1,200.00
Тимінський	1,000.00
Монтреальський	500.00
Торольський	150.00
Кінчезерський	100.00
Віндзорський	200.00
Форт-Вільямський	350.00
Солборський	250.00
Нова Скоція	50.00
Едмонтонський	350.00
Келгарський	350.00
Летбриджський	125.00
Колменський	125.00
Вегревілльський	75.00
Мірнаський	175.00
Ренфорльський	125.00
Пакаський	175.00
Вох	100.00
Сонсетгаз	75.00
Венкуверський	250.00
Мус Джо	125.00
Гаек	50.00
Саскачун	75.00
Вінніпег Біч	40.00

Ред Дір, Ман.	45.00
Брод Велей	45.00
Гаек	30.00
Прудгом	45.00
Разом	\$7,680.00

Товариші! Члени ТУРФДім! Члени братніх організацій! Симпатичні робітничо-фермерського руху! В інтересі своєму власному та на користь робітничому класові й всіх трудящих подбайте про те, щоб завдання лютневої кампанії було успішно виконане. Не допускайте до того, щоб УРФДОми — ці робітничі й фермерські притулища та школи, якіх робітникам і фермерам як у минулому так і зараз потрібно, щоб вони перейшли в чужі руки. ЦВК ТУРФДім закликає вас уже від сьогодні розгорнути лютневу кампанію з тим, щоб не тільки виконати, а й перевиконати подану вище розподілену по округах і місцевостях грошову квоту.

Товариші, члени ТУРФДім, відділи, заряди відділів і округами — вже від сьогодні вирушайте на фронт боротьби за виконання цієї квоти, що на вас припадає. Боротьбу за успішне виконання цієї фінансової кампанії пов'яжіть, товариші, з роз'яснювальною кампанією про роль і завдання ТУРФДім у боротьбі за покращання долі усього трудящого народу. На прикладах взятих з щоденної участі нашої організації в боротьбі за життєві потреби робітників і фермерів покажіть кожному робітникові і фермерові необхідність дати, в силу можливостей, свою жертву на сплату тих будинків, що служили, служать і служитимуть допоміжною силою в боротьбі за інтереси трудящих.

Вперед, товариші, за виконання і перевиконання завдань лютневої кампанії!
ЦВК ТУРФДім.

Головний суддя найвищого суду Спол. Держав Гюз Іде до президента Рузвелта на обід після того, як провалив його "ню ді" для фермерів.

В ПРИСТУП БОЖЕВІЛЛЯ

Поведінка божевільної людини переважно зводиться до таких дій — або в'язати її, або замкнати в таке місце, звідки вона не могла б заподіяти шкоду.

Звичайно, бувають різні дії божевільної людини. Це залежно від того — в якому характері божевільня знаходиться божевільна людина. Але — такі, чи інші дії божевільної людини, то — з нею можна дати собі раду, бо це не вимагає великої організації, не вимагає великої кількості людей, щоб приборати божевільного в безпечне місце.

Далеко страшніше явище, коли божевільня обхопить компактну масу людей, яєсь політичне угруповання, партію, що знаходиться при владі в державі. Це страшне явище має місце зараз в таких державах, як Італія, Німеччина, Польща і другі фашистські, або напів фашистські держави.

Божевільня німецького фашизму доходить до того, що навіть ті, які колись дивилися крізь пальці на наростаючий фашизм, сьогодні з жахом висловлюються проти нього — лякаються самої згадки про фашизм. І не дивно. Бо це, що діється в Німеччині — відрубання людських голів, катування до смерті безборонних людей — може рівнятися найчорнішим сторінкам людської історії.

Але окрім шаленого божевільня — фашизм виявляє ще й дивоглядні ознаки манії. Ця манія зводиться до такого йолодства, що в окремих випадках маніякливої людини виходить сміх; в державному масштабі така манія знов же викликає жах і біль, що таке можуть виправляти фашистські садисти.

Візьміть таке питання, як родина: батько, мати, дитя. Треба бути звірем, щоб шматувати цю спорідненість, що склалася природними законами. А ось німецькі фашисти посягають свої брудні

лапи й до цього. В містечку Вальсун, біля Дуїсбурга, в Німеччині, засуджено 25-літнього робітника, німця, на шість місяців тюрми за те, що він відмовився покинути свою дружину, матір двох дітей. Дружина його з походження єврейка і ось фашистський гонорізм захотів розбити це родинне життя, але батько двох дітей не погодився на цей дикий поступок. За це його засуджено на шість місяців тюрми.

Такий поступок державних бандітів годі назвати інакше, як божевільним. А це не одинокий випадок з одною родиною. Це загальна лінія фашизму.

Такі й подібні випадки діються в фашистській Італії. Але божевільня італійського фашизму виявилася ще в іншому виді — з так званним релігійним підлявом.

Ось перед нами фотографія з італо-етіопського фронту. На фотографії італійські солдат, а перед ними католицький духовник, у священницьких ризах відправляє "богослуження".

Вже саме це виглядає дико, що солдатам, яких прислали на фронт мордувати людей, це "богослуження" пхають. При чім тут "богослуження", коли ці солдати після "богослуження" кидаються на своїх "братів по Христі" і розпорюють їм животи багнетами? При чім тут богослуження?

Що більше: духовникові — замість престоло церковного — служать денний тенк. І ось, коли бачити був хтось, що вірив би в побожність тих духовників і державних заправил, що дають для солдатів "богослуження", то самий цей факт вистарчить, щоб переконатися, що все це одна демагогія і глум над тою самою релігією, що з нею воється на фронті.

Але від фашизму можна сподіватися всього. Можна сподіватися найбільш божевільних вчинків.

ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА ЗАНЕПОКОЄНА ЗРОСТОМ КОМУНІСТИЧНОГО РУХУ

Комунізм в Польщі шириться з небувалою досі швидкістю. Ростуть комуністичні ячейки по селах, по містах між безробітними, число яких сягає рекордної висоти, між залізничниками, шахтарями, професіоналами. Слово комунізму приймається у всіх, хто бажає кращого життя, хто ненавидить фашистсько-шляхетську владу.

Недавно тому у Вільні відбувся суд над трьома професорами і всімама учениками університету, яких обвинувачувано в широкій комуністичній пропаганді. Польська влада дуже занепокоєна тим, що в наукових інституціях шириться комунізм.

Комунізм шириться також у війську, на яке польська шляхта покладає багато надій і навіть закликає тайні договори з Німеччиною для нападу на Радянський Союз і Радянську Україну. І серед війська, сподіваної опори надії фашизму, шириться комунізм.

Преса доносить, що в Лодзі відбувся суд над чотирма солдатами четвертого артилерійського полку, яких обвинувачувано за поширення в армії комуністичної пропаганди. Ще недавно ці солдати належали до таких польських патріотичних організацій як "летючі молодці", "озрожене Польщі" і інших.

Польська влада суворо розправляється з комуністами. Фашистський суд засуджує їх на довгі роки і в'язнями перетворює широкі свої тюрми. Таким способом польська шляхта хоче спинити комуністичний рух, що шириться по цілій Польщі, і продовжити своє панування.

Чи спинить, чи знизить вона цей рух? Ні. Бо комуністичний рух росте на тлі злиднів, на тлі грабницької системи, яку треба знизити і заступити її новою соціалістичною системою. До тієї соціалістичної системи трудящі Польщі все скорше крокують, будуючи сильну комуністичну партію.

МОЛОДІ РЕКРУТИ ДЕМОНСТРУЮТЬ СПІВОМ "ІНТЕРНАЦІОНАЛУ" ВІДМОВУ СЛУЖИТИ В ПОЛЬСЬКІМ ВІЙСЬКУ

З кінцем місяця листопада і початком грудня в нас були масові арештованія. Арештували багато людей в цілій нашій околиці: в Одрехові, Сіявці, Воробіку, Короліку, Пелі, Новосільцях, Новотанцях і так далі в інших сусідніх селах.

Масові арешти почалися з того, що Польща покликувала молодих хлопців до військової комісії до Римакова, щоб їх набрати до війська, щоб Польщі треба, щоб приготувати їх до війни, і то на війну, щоб завойувати Рад. Україну. Але наша молодь не рада служити в польській війську, щоб йти війною на рідну братів. Отож, перед будинком військової комісії молодіж з доколичних сіл влаштувала демонстрацію. Співавши народні робітничі пісні, а далі відповіли "інтернаціонал". Польщі страшенно розлюталися і коли один з поліцаїв хотів вийти до молоді, молодіж вийшли до нього на зустріч і почали його влаштувати демонстрацію.

Яктак прийшло більше поліцаїв арештувати масово молодіж, але їх за твару днів впустили. Тепер відбувся суд, який засудив їх від 4 місяців до 4-ох років тюрми, а один дістав 6 років.

Але незачем масові арештуванія відбулися другий раз. Весь передовий елемент був поарештований в цілій нашій околиці. Польщі вибрала собі один з найбільш заплідних і першочисленних арештованих. Тепер поліцаї каються, що були ревниві революційні

відзови в кількох повітах на Лемківщині.

В нас в Одрехові арештували Гуту, Зятіка з Болона, Івана Сивика, Василя Цуприка, Стефана Олексюка, Завіського, Андрія Дячинського, Кузьміча, Семанішиного, Лазарка Федька і багато інших.

Дячинського арештували, бо десь говорив з Пеллянами на тартаку в Заршні, але не могли його зараз арештувати, бо був він з возом і конем. Наказали йому коня відвести до дому, а сам щоб прийшов, бо є арештований.

В Сіявці арештували Скрюбука і Бека. Скрюбут був кілька разів кандидат на посла до союму від партії "Сель-Роб".

Декоких арештованих звільнили по кількох днях, а декоких забрали до арешту в Сіявці. Там їх і томлять. Гута сидить і йому гроші. З місяці арешту, помімо того, що він хворий на цукрову недугу. Скрюбутові і Бекові грозять по кілька літ арештом. Два хлопці є заграмані з Короліка.

Польська шляхта готується до війни, готується з німецькими фашистами до загарбання Радянської України. Але правничі маси Лемківщини, Закарпаття та Галичини розуміють своє завдання. Вони знають, що їх порог не польська шляхта, фашистський уряд і ніхто в Україні їх відмовити не зможе, бо вони не підуть до війни.

Масові арешти є доказом того,

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЛФЕ ВІДІДЕ НА ОБ'ЇЗДКУ В АЛБЕРТІ

Едмонтон, Алта. — Одна з резолюцій на конвенції Ліги Фармерської Єдності в Алберті домагалася, щоб провінціо-нальний секретар ЛФЕ вийав на об'їздки по провінції і предложив албертійським фермерам теперішнє становище ЛФЕ.

В часі цієї об'їздки секретар відвідав всі місцевості в Алберті й тоді відбувся повна дискусія над становищем ЛФЕ. Два відділи ЛФЕ вже прислали резолюції, в якій хочуть дозволити на те, щоб злучитися з відділами Юнайтед Фармерс оф Алберта.

В деяких місцевостях треба буде будувати широкий масовий рух всіх людей, що живуть в даній громаді, від іменем, яке найкраще надаватиметься для такої місцевості. Цей масовий рух має бути такого характеру, щоб включав в собі фермерів, робітників і дрібних торговців без різниці на їх політичні чи релігійні переконання.

Такий рух об'єднує всіх громадян в місцевості й остаточно істотілізує потребу багатьох організацій, які зараз існують, та сконцентрує весь рух зростає сила, якої боїться польська шляхта. Але арешти не стримають революційного руху правничих за своє вилучення. Одрехівський.

В ЧАСІ ЦИХ ОБ'ЇЗДК В АЛБЕРТІ БУДЕТЬСЯ НАВ'ЯЗУВАТИ КОНТАКТ З ВІДІЛАМИ ЮНАЙТЕД ФАРМЕРС ОФ АЛБЕРТА, А ГОЛОВНИМ ПИТАННЯМ БУДЕ ВСТАНОВЛЕННЯ ЄДНОСТІ МІЖ ВСІМИ ЖИТЕЛЯМИ ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Тов. Середня відвідав околицю Пей-Ривер десь перед виходом в Дистрикти Шемрок Велей і Говдлі з'являють, що вони вже заводять масовий рух під іменем, яке найліпше надається для їхніх місцевостей, та що цей рух стає дуже популярний в тих місцевостях. Дуже можливо, що власне такий рух стане базою для дійсного об'єднання фермерів Алберти.

Дуже можливо, що разом з Дж. Дж. Середною вийде на об'їздки Р. Пітерс, а В. Е. Вітгінс, всекраєвий секретар ЛФЕ відвідає кілька місцевостей в південній Алберті. Мітинги в південній Алберті розпочнуться в прешній половині місяця лютого.

М. ЛІТВІНОВ ВИКРИВАЄ ВОЄННИХ ПАНОВ НА ЗАСІДАННІ РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ

Женева, Швайцарія. — На засіданні ради Ліги Націй комісар закордонних справ Радянського Союзу Максим Літвінов домагався від представника Урагваю висянення, чому Урагвай зривав взаємини з Радянським Союзом.

Літвінов, представник Урагваю, пунетися на брехню і запитав, що причиною зривання стосунків було те, що Монтевідео, столиця Урагваю, було центром для радянського посольства для творення клопотів в Бразилії і деінде в Південній Америці.

Літвінов відповів, що всі країни, слані зі своєї агресивної політики, спекулюють на непередбачених реакціях проти СРСР, щоб істотілізувати закриті сфери економічного характеру.

Під покришкою цього спекулювання, говорив Літвінов, порушено незалежність Китаю, від якого загарбано провінції одна за одною.

Літвінов сказав, що Радянський Союз відмовився закупувати від Урагваю більшу кількість сира, що виплунуло на рішення уряду тієї країни зривати взаємини з СРСР. Літвінов гостро заперечив наклепи, що СРСР підтримував заворушення в комуністичних елементах в Бразилії.

М. КОСЮК, НЕГОВ, АЛТА.

Про похорон т. Семешока було повідомлено в одному з останніх чисел "Фарм. Життя". В своїйому дописові ви повторяєте те, про що вже писалося, тому містити не будемо.

ЯК МИ ПРАЦЮВАЛИ В ЛИСТОПАДІ ДЛЯ СВОЇЇ ПРЕСИ

Мирнам, Алта. — Перед листопадовою кампанією ми скликали спільні збори УРФМО, на яких вложили план переведення кампанії. Всі члени організації поставили енергійно працювати, щоб здобути назначену квоту.

Створено районні комітети та вироблено для них план праці на цілий місяць. Вилановано також відбули кілька підприємств в Фармерських Домах та кілька вечерків в районах.

Цей план ми перевели в життя. Преском устроїв два вечерки, а один вечерок устроїв відділ Жінсекції. З цього останнього вплинуло \$11.20, які призначено на преском "Робітниця". В Фармерських Домах відіграно представлення п.п. "Намарило". Всі грошей з цих підприємств вплинуло \$45.10.

В районах устроєно також по одному вечеркові з лекцією про життя в північному Сибірі. Лекції відбувались при допомозі світляних образків. З тих лекцій прибуло на преском для нашої преси \$8.35.

Збірка на листи випала згодуючою. Члени відділів ТУРФДМ і Жінсекції широким образом, щоб здобути якнайбільше грошей на

листи. Вони здобули \$18.20. Слід зазначити, що деякі члени цю працю занедбали. Деякі з них "погубили" листи, а інші нічого не зібрали.

Найслабше працювали члени відділу Секції Молоді, бо лише дві товаришки збрали на преском "Йонг Воркера" і зібрали \$2.90. Інші члени відділу збрали зовсім пасивно.

В загальному пресова кампанія випала у нас досить добре, мимо того, що мороз знищив засівні і фармери знаходяться в тяжкому положенні.

Ми здобули 8 нових передплатників для "Фарм. Життя" і 1 для "Робітниця". Пресового фонду зібрано \$71.65, з чого \$5.00 призначено для "Воркера" і "Йонг Воркера". Всіх грошей разом з передплатою зібрано \$176.00.

Пресовий комітет в Мирнам складає широким образом всі, що причинилися до зібрання цієї квоти.

Проситись всіх тих, що до цього часу не відновили своєї передплати, щоб в короткім часі зложили її на руки прескому в Мирнам.

Вогонь, що постав в наслідок експлозії на підприємстві в дистрикті Теконма, Вашингтон, наробив шкоди біля чверть мільйона доларів. Вогнева сторожа старється злокалізувати вогонь.

Як наші члени поставилися до контрреволюційної лобайщини

Атабаска, Алта. — 12 січня в нас відбулися річні збори відділів ТУРФДМ і РЗТ, на яких вибрано заряди на 1936 рік. Опісля присутні члени взяли під дискусію "брошуру" Лобая й видали свій осуд, на підставі якого засудили Лобая й його послідовників, як зрадників і ренегатів робітничого фармерського бойового руху.

Збори одобривши рішення ЦВК ТУРФДМ, яким усього до центру Кобзея й Хвалюбогу. Зроблено зовсім правильно, бо такі типи не сміють тормосити нашими організаціями. Українські робітники і фармери в Канаді розуміють значення єдиного фронту боротьби проти загнаниого капіталізму, а Лобай, який цілими роками був в робітничому русі, звинувачує на наших хліб, скотини в контрреволюційне багно і виступає проти правильної лінії нашого руху.

Заголовок Лобаяєво лашкливо не має нічого спільного з його змістом. Лобай придумав цей заголовок для того, щоб ним притягнути читача. Але коли читач почне читати цю "брошуру", то скоро переконається, що Лобай нічого не виносне про положення на Радянській Україні, а заповнів свій папашків підліми брехнями на провідних членів наших організацій т.т. Навізьського, Ша-

тульського і Лисея. Після цього скотини ще нижче, бо накинута в брудний спосіб на Сталіна і Постішева. Але хай лобайщина затямить собі, що в неї за короткі руки і розум до наших провідників в Канаді і в Рад. Союзі.

Кожний зрадник робітничого руху закриває свої гідкі дії революційними фразами. Лобай робить те саме. Кинувши болотом зрадничий тим, що хочє зрости їх на шлях контрреволюції. Та цей план йому не вдається, бо ми вже пізналися на досвідках Лобаяєво руху.

Наша ленство вміє дати відсіч всім ворогам і зрадникам революційного руху. Думаємо, що про це вже й Лобай переконався, побачивши як наші члени зареагували на його папашків, як вони працювали в листопадовій пресовій кампанії, щоб змінити ту пресу, яку лобайщина бажала знішити. Організовані фармери цієї місцевості прирекли, лоборувати лобайщину усіми своїми силами і з це більшим завзяттям працю-

вати для зміцнення наших організацій, нашої преси і революційного руху взагалі.

Щоб не бути голословними, ми на зборах обговорили справу довгу, який же тяжить на наших будинку. Голова нашого відділу ТУРФДМ, т. Гарасимюк, пояснив нам, як мається справа з цим довгом, і на його залик т.т. А. Гарасимюк і Г. Ризюк зложили по \$10 на сплату довгу, а т. В. Галій \$5.

За їх прикладом тільки ми не вариши, який наш відділ повинен був гроші. Цього довгу вони зрелися. Тов. І. Вільський подарував \$10.35, тов. Д. Кузик — \$10, тов. І. Киселиця — \$10, Т. Скрипник — \$5, тов. Г. Ризюк — \$1.55, тов. Г. Бовцайло — \$1.15.

Товариші Ю. Іванчук, В. Киселиця і Г. Бовцайло згодилися відробити по \$5 податку за наш Дім на муніципальній дорозі. Разом ми зменшили наш довг того дня на \$78.65.

Хай знає лобайщина, що коли фармери і робітники потрапили своїми центами побудувати Дом, то потрапили їх втримати і оборонити перед різними зрадниками, які вживають хитрощів, щоб звести нас на манівці.

А. Гарасимюк, голова,
Г. І. Ризюк, секр.

СПРОСТОВУЄ ДОПИС ТРО ВИБОРЧИЙ РУХ В ОКРУЗІ ГІМЛІ

Редакція "Фарм. Життя" отримала листа від О. Лагодовської з Риберт, Ман., в якому вона спростовує допис "Проти кандидатів панських партій, хто б вони не були", що був поміщений в "Фарм. Життя" з 8 січня ц.р. О. Лагодовська спростовує лише ту частину допису, в якій дописувач згадує про Дж. Лагодовського, як одного з аспірантів на кандидата на посада до провінціального парламенту в окрузі Гімлі.

Спростування містимо дослівно:

"Риберт, Ман.

У своїй дописі "Проти кандидатів панських партій, хто б вони не були", говорити дописувач, що "одні за гроші, а другі за обіцянки агітували і корнет панських кандидатів". Після його допису це мало б відноситися також і до Лагодовського.

Хочу тут справити, що Лагодовський від ніяких кандидатів ані партій не брав ніяких "охладин", ані ніяких грошей, а коли дописувач голан це доказати, нехай це докаже.

Також не "сгогани" це не якийсь "крутий", якийсь фармерський прихильник, але тому, що він відіграв фармерську комунду. На його руках не не погрішили могоїм від уважкої праці.

Про це, що він фармер, можуть доклати фармери цього округу.

Старийми гроші працямишні.

Нечетак на пресній добрій і коли так думати, то організації ТУРФДМ дросе нашими членами.

Безробітний.

писати до газети, бо накиди без причини не принесуть нам користі.

О. Лагодовська.

Прошу у першим виданню "Фарм. Життя", після отримання цього допису, зараз помістити."

Заввага Редакції: В згаданому дописі дописувач згадує мена кількох аспірантів на кандидата на посади, але ні на одного з них не накладається особисто. Дописувач кладе натиск на те, що кандидат з панських партій не може бути ширим оборонцем фармерських інтересів в парламенті, хто б він не був. Про це фармери вже переконалися, бо хіба в теперішнім провінціальному парламенті нема послів з ліберально-прогресивної партії, які називають себе фармерами або робітниками, але в обороні фармерів і робітників ніколи не стають?

Дописувач говорить про політичних мінйайн в окрузі Гімлі, які в минулому відігравали буржуазним партам за екклан. Хіба такі такі нема? В кожнім окрузі вони є. Але дописувач не згадує їх по імені. Люди самі знають, хто є ті політичні мінйайн. Проти одного з людей, яких імена згадується в дописі, тому ми не розуміємо звідси О. Лагодовська ювака цей термін.

Поклимо ми обмежуємось до цих кількох замків, з котрих показується погрба, то скажемо більше. Можливо, що дописувач дасть під себе свій дописи до спростування цього допису.

ЧИ ТАК ПОВИННІ РОБИТИ РЕЛІГІЙНІ ЛЮДИ

Кірбург, Алта. — Одному бідному фармерові померла дитина. Близько тієї місцевості нема католицького цвинтаря, де можна було б поховати тіло дитини. Батько позичив в сусіда коней і повів тіло дитини кільканадцять миль на цвинтар, лишаючи вдома несхвачено хвору дружинну.

В тій околиці, де є цвинтар, колись перебував цей фармер. Там мешкає його тесть. Колись цей фармер був членом церкви і не одного долара жертвував на церкву і цвинтар. Тому він був пеній, що його дитину приймуть на цвинтар без оплати, бо він немає грошей.

Але так не сталося. Від нього вимагали \$5 за місце на цвинтарі. Тих грошей він не мав, але обіцяв, що коли буде мати, то заплатить. Не було виходу. Фармер лишив тіло дитини в свого тестя, який на другий день підписав нот на \$5.

Треба сказати, що цей фармер поророк відноситься до робітничо-фармерського руху. Подія, що сталася з ним, повинна допомогти йому відкрити очі. Він повинен переітати і читати "Фарм. Життя", яке викриває всі кривди фармерів і вчить їх як проти них боротися.

Знайомий.

Радянські члени вперши в пемета і Кашанських горах і Радянській Вірменії, де існує значай, що жінкам не вільно говорити до чоловіків і вони порозуміювались між собою рухами. Навіть материм не вільного говорити до їхніх синів, коли синам міше 8 років життя.

ФАРМЕРСЬКА МОЛОДЬ БЕРЕ УЧАСТЬ В БОРОТЬБІ ЗА НЕГАЙНІ ДОМАГАННЯ

Шипіні, Алта. — Фармерська молодь тутешньої місцевості, щоб забезпечити наших батьків і нас масовому мітингу, що відбувся 31 грудня, обговорювала питання, які стоять перед їхніми родичами. Після широкої дискусії виснесено резолюцію до муніципальної ради і провінціального парламенту. Резолюція є такою змісту:

1) Наші батьки дуже потребують насіння, бо мороз знищив збіжжя так дуже, що воно зовсім не придатне на насіння, тому ми домагаємося від муніципальної ради і провінціального парламенту, щоб вони звернуть його бушель за бушель, коли наступного року буде урожай. Коли ж урожай хибне, тоді провінціоанальний уряд повинен покрити всі кошти у звязку з насінням. Насіння повинно бути доставлене до найближчої залізничної станції кожного фармера і не повинно бути насильного колектування за насіння.

2) Тому, що відчувається брак лікарської опіки, ми домагаємося, щоб провінціоанальний уряд забезпечив наших батьків і нас медичною обслуговою, і щоб уряд вислав лікаря до шкіл, який повинен екзаменувати дітей і дати їм всяку медичну обслугову, включаючи щеплення шкіли.

3) Тому, що школи можуть бути закриті з браку фондів і тому, що діти не можуть вчашати до школи з браку шкільних приладів, ми домагаємося, щоб провінціоанальний уряд негайно підвищив гренти для шкільних шкіл.

Ця резолюція делегация представила 1 січня муніципальній раді провінціоанального парламенту. Муніципальна рада цю резолюцію одобрила, а посол Тодати нашим батькам насіння від днів він дасть листовну відповідь. П'ять днів вже минуло, але відповіді ще не отримано. Це треба розуміти так, що в нього не було настільки відваги, щоб сказати делегатам, що він резолюцію відкидає.

Ми закликаємо фармерську молодь інших місцевостей посилюти боротьбу за насіння і реліф і націснути на відповідні влади, щоб наші домагання були здійснені.

П. Керелюк.

Ледве стає на злиденне життя. В тім самім часі була в шпиталі також перед пологами попіва. Вона мала екстра кімнату, якої неї ходила екстра обслугову, що давали екстра харчі. Ми бачили, як її приносили обди з різних присмак: айс-крім, шоколад і інше. Вона ж попіва, не рівня фармеркам.

Нам кажуть терпіти на цьому світі, то на тім світі підемо до раю. Самі ж вони не дбають про рай на тім світі після смерті, але хочуть мати рай такі тут на цьому світі, тепер, кожного дня.

Ми, що тяжко працюємо кожного дня, плекаємо діти, своїми грудьми ночі над ними витрачаємо і бажаво їм добра, але не можемо їх виманити і такого життя, як не мають діти різних неробів. Піднімаємо спосіб, щоб не було багато дітей, бо тяжко їх вигодувати а в згаданій попаді вже четверо діточок, всі вони гарно вбрані, нагодовані. Таї вони обоє ще молоді.

Вже час, щоб ми зрозуміли, що з нашої тяжкої праці повинні користати тільки ми самі, а не різні неробин-галаспан. Фармерка.

Інвуд, Ман. — Я сама фармерка норвезької народності. Ні читати, ні писати, по українськи не вмію. Але мій товариш життя читає український робітничо-фармерську пресу, з якої оповідає мені багато цікавих речей. Ми обоє різних народностей, але це в нас не грає ролі. Між трудящими не сміє бути національної вороженості. Нашими ворогами є капіталісти, не робіть різниці, до якої народності вони належать.

Я попросила свого товариша, щоб він написав українською мовою кілька слів до української робітничо-фармерської преси.

Недавно я була в шпиталі перед пологами. Що правда, обслугову була добра, але харчі такі, що можна було вмерти, коли б нічо не докупив собі. Зі мною було багато жінок, які також голодували. Не всі могли купувати собі екстра харчі. Всіх трактовано однаково, бо це ж фармерки, а мають за шпиталь на добу "ліше" \$1.75.

Ще гірше мається справа з тими, про яких шпитальні влади знають, що вони не можуть заплатити збори, пані мусять чекати і можуть недочекатися. Фармерів тепер тяжко про гроші.

Вони зорганізувалися і своїми власними руками зробили для себе в жовтні 1917 року "новий рік". Тепер вони там будують нове життя, яке з кожним днем поліпшується. Вони побачили, що їм на кого не можна надіятися, а самим треба братися за діло. Це діло, яке вони започаткували 1917 року, дає тепер блискучі результати для них самих і прекрасний приклад для трудящих цілого світа.

Приглянься, що робиться в інших країнах, а головною в Франції. Там трудящий народ домагається свого. Він створив могутній єдиний фронт, при допомозі якого виборив для себе свої політські і не допустив до фашизму.

Ані товариші! З новим роком відкиньмо всі роздори. Подаймо собі наші мозолісті руки. Старим могутній єдиний фронт, а це буде запорукою, що в недалекому майбутньому і до нас вітаеть новий рік, настане нове життя.

Ч.В. Гута.

НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ ДЛЯ ВСІХ ФАРМЕРІВ І ЧИТАЧІВ "ФЖ"

Росел, Ман. — Не один з нас надіється, що з новим роком приїде зміна на краще. Ми навіть бажаво одні одному кращого поведження з новим роком. Але новий рік приходить що року, а кращого поведження як не було для нас, так і нема.

Панам неробам кожного року є щось нове. То допомога від уряду в формі безпроцентової позики, то пани самі укладають плани великих зисків на наш кошт. Виходить так, що чим довше ми будемо надіятися і чекати, що з новим роком хтось невидимий принесе нам полекшу, тим більші і більші тягари пани будуть на нас накладати.

Ніхто ніколи бідному нікому не дав ні допоміг йому. Ми само мусимо собі допомогти. Навіть наша послонія кажє: "Хто годен, той не голоден". А ми годні зроби бити дуже багато, як би ми були організовані. Інакше ми будемо терпіти нужду і злидні.

Візьмім собі приклад з наших братів в бувшій царській Росії.

Вони зорганізувалися і своїми власними руками зробили для себе в жовтні 1917 року "новий рік". Тепер вони там будують нове життя, яке з кожним днем поліпшується. Вони побачили, що їм на кого не можна надіятися, а самим треба братися за діло. Це діло, яке вони започаткували 1917 року, дає тепер блискучі результати для них самих і прекрасний приклад для трудящих цілого світа.

Приглянься, що робиться в інших країнах, а головною в Франції. Там трудящий народ домагається свого. Він створив могутній єдиний фронт, при допомозі якого виборив для себе свої політські і не допустив до фашизму.

Ані товариші! З новим роком відкиньмо всі роздори. Подаймо собі наші мозолісті руки. Старим могутній єдиний фронт, а це буде запорукою, що в недалекому майбутньому і до нас вітаеть новий рік, настане нове життя.

Ч.В. Гута.

ЗОРГАНІЗУВАЛИ ВІДДІЛ ТУРФДМ І ПРОВАДЯТЬ ДОБРУ РОБОТУ

Ст. Волбург, Саск. — До відділу ТУРФДМ в цій місцевості належать найбільші фармери і робітники. Вони зорганізувалися для того, щоб вичити як треба боротися за життя. А вчитися треба багато. В старому краю ми навчилися дуже мало. На Волші, наприклад, в церковно приходській школі вчили буквар, евангеліє та закон божий.

До школи ми ходили лише зимою. Бо літом треба було пасти худобу. Те, що за зиму навчилися, літом забували.

Найбільше вчили закону божего. Часто до школи приходив він, приносив різні образи "святих" старого і нового завіту, і з тих образів ми бачили, що брали багато, то і образи не брали мало.

Цілими омичався бачки про шкільну роботу, як то він закінчив 42 днів, а бог зібрав на землю два мешки, які зараз з'їли тих 42 хлопців. А Ейсейн ількин поемі хався з радістю. Ціні наказували нам, щоб ми не були гринішниками, не йшли до папського і пошискового салу по набука, бо то грині. А відкуч дуже хотілося, бо наші радні були дуже білі і в багатих навіть не було гриніш на шубу. Часто ми такі закривалися до салу і коли хотіли назив, то парили воду. Але ми не масте переітати на дорі.

Ті "гринішники" покинули свій край і вихали за море шукати кращого життя, та опинилися як тут на півночі між лісами, горбами. Вони працюють що сили, щоб стати багачами. Але з їхньої праці нема нічого. Що за літо напрацюють, то в осені заберуть на фіру, віднесуть до міста, а з міста вертають опорожні.

І побачили ті бунші "гринішники", що тут щось не гаразд, і рішучи організуватися і боротися за краще життя так, як другі роблять. Але, на жаль, між ними нема згоди, бо поділилися аж на три табори.

Ті, що зорганізувалися в ТУРФДМ, роблять добру роботу. Сходяться, вчаться, грають представлення. Але є такі, що не люблять, аби фармери вчилися. Вони на кожному кроці стараються переітати. Навіть як грається представлення то намовляють фармерів, щоб не йшли на пресові представлення. Зараз після представлення встановили базар. Тепер щось не чути чи що робиться, хіба те, що вислали одного фармера на кюре до Саскатуну.

Від себе радні, щоб ми, товариші, не були мовчки, а бралися за роботу. Ми не відкиньмо тив, що ми масте переітати на дорі.

ТАКИЙ РАДНИЙ НЕ ЗАСЛУГОВУЄ НА НАШУ ПІДТРИМКУ У ВИБОРАХ

Мусідора, Алта. — Коли ми бачили фармерів в шпиталі перед пологами, ми бачили, що вони не можуть заплатити збори, пані мусять чекати і можуть недочекатися. Фармерів тепер тяжко про гроші.

Ми мали добру нагоду переітати, чи він дійсно є нашим оборонцем.

Недавно відбувся мітинг в справі насіння, на якому було присутньо багато сотка фармерів. Були також і такі фармери, які, крім насіння, потребували також і реліфу. Фармери вшовили анікації кілька і чого кожному потрібно. Ці анікації забрав наш радний і мав їх представити на муніципальнім мітингу, де треба було їх обговорити і вислати до провінціоанального уряду.

Муніципальна рада знала, що на регулярній мітинг приїде багато фармерів, тому вона склала

спеціальний мітинг, а наш радний навіть не сказав нам, що такий мітинг відбувається.

Після того фармери знов відбули масовий мітинг в Бушленд школі, на якому говорили, чому муніципальна рада робить все гайно. Один фармер пригадав присутнім, яким великим оборонцем фармерів представляв себе наш радний два роки тому, який він на ділі є тепер.

Надхотіть муніципальні вибори. Нам треба подати, щоб вислати до муніципальної ради такого представника, який буде обороняти наші інтереси. На теперішнього радного ми не повинні голодувати. Ми повинні повести боротьбу за реліф і насіння, бо це є питання нашого життя.

М. Качмар.

Найкращою збреею, при допомозі якої можна ловити хиті зорри, є газова рушниця, яка випускає з себе газ замість кулі.

Китай, найбільше заселена країна у світі, мав в 1930 році 474,821,000 населених, або 110.4 чол. на кожному квадратній милі землі.

